

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokółskiego. Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcji nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 30 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwszy 1 K. 50 hal., drugi 60 hal. „Przewodnik” prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal., kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą petiową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petiowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłączenie Agencja dzienników Sokółskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9. i w biurze Ludwika Plebna ul. Karła Ludwika 1. 9.; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencja pana Adama, 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 14 października b. r. najmiłościwiej zamianować grecko-katolickich proboszczów i dziekanów: Grzegorza Kopyciańskiego w Sniatnicy, Jana Leszczyńskiego w Komańczy i Marcelęgo Mikułowicza w Czaniej, honorowymi kanonikami grecko-katolickiej kapituły w Przemyślu.

C. k. wyższy sąd krajowy w Krakowie przeniósł oficyała kancelaryjnego Józefa Kozika ze Strzyżowa do Krakowa, a kancelistów sądowych: Stanisława Markiewskiego z Brzostka do Wadowie, Hugona Pollaka z Niska do Andrychowa, Franciszka Zastawniaka z Dobczyc do Krakowa, Karola Motylewicza z Andrychowa do Strzyżowa, Bronisława Jedliczkę z Żywca do Krakowa i Jana Barcika z Wadowie do Krakowa, oraz zamianował kancelistami sądowymi: tytularnego wachmistrza żandarmeryi Sebastjana Kawalea dla Dobczyc; Stefana Juwelisa, sierżanta obrony krajowej dla Ropczyce; podoficera rachunkowego 13 p. p. Jakóba Kleinberga, dla Niska; sierżanta 40 p. p. Józefa Lisowskiego, dla Mszany dolnej, i pomocnika kancelaryjnego, Stanisława Stanowskiego, dla Jaworzna.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 23 października.

Sejm.

(39 posiedzenie, I. sesji, VIII. peryodu).

W dalszym ciągu wczorajszej dyskusji generalnej nad sprawozdaniem komisji budżetowej w przedmiocie akcyi pomocniczej kraju z powodu klęsk elementarnych, zabral głos p. ks. Szponder.

Mowca wykazując, że proponowane przez komisję budżetową fundusze na zasiłki i bezprocentowe pożyczki w obec strasznych rozmiarów tegorocznych klęsk elementarnych są niewystarczające, wyraził zdanie, że także wydziały powiatowe winny zaciągnąć pożyczki komunalne w Banku krajowym, celem przyśpieszenia z pomocą ludności swych powiatów.

P. dr. Kozłowski w dłuższem przemówieniu podniósł przedewszystkiem, że ogólna szkoda, spowodowana tegorocznymi klęskami elementarnymi wynosi 147 milionów koron, z czego na samą Galicję wschodnią przypada 45 milionów. Podstawą obliczenia były wykazy, nadesłane przez rady powiatowe. Suma przypadająca na tę część kraju jest dlatego tak nierówną w porównaniu z Galicją zachodnią, gdyż nie wszystkie powiaty z Galicji wschodniej nadesłały swe sprawozdania. Mowca wyraża jednak nadzieję, że gdy Wydział krajowy otrzyma dokładne sprawozdania, pomoc będzie sprawiedliwie rozdzielona. Inne kraje n. p. Czechy otrzymały w porównaniu z Galicją daleko większą pomoc jedynie dlatego, ponieważ dokładnie wykazały rozmiary klęski. Należy się przeto starać, aby Wydziałowi krajowemu jak najprędzej zostały przedłożone żądane wykazy. W końcu wyraził mowca nadzieję, że także i Rząd przyjdzie ludności dotkniętej klęskami elementarnymi z wydatniejszą pomocą.

Prezes Wydziału krajowego dr. Piłat wyjaśniał, że wykazy szkód z Galicji zachodniej są dokładniejsze i ściślejsze dlatego, ponieważ szkody powodzone łatwiejsze są do obliczenia aniżeli klęski elementarne spowodowane gradobiciem. Mowca zapewnił w końcu Izbę, że Wydział krajowy rozdzielać będzie zapomogi w całej Galicji, tak zachodniej, jak środkowej i wschodniej, według najlepszej wiedzy i bez uprzedzenia, stosownie do rozmiarów klęski, zawsze w porozumieniu z wydziałami powiatowymi i władzami rządowymi.

P. Skołyśzewski zarzucał, że sprawozdanie Wydziału krajowego o rozmiarach klęski jest niedokładne i wykazywał, że akcyja ratunkowa, podjęta przez kraj i Rząd, aby przyjąć z pomocą ludności dotkniętej klęskami elementarnymi, jest niewystarczająca. Zdaniem mowcy należy się od Rządu domagać wydatniejszej pomocy, a akcyja ratunkowa powinna być natychmiastowa, gdyż nędz, wśród włościan zwłaszcza, jest straszna. W końcu zapowiedział p. Skołyśzewski, że w dyskusji szczegółowej nad wnioskiem komisji budżetowej nietylko, że będzie domagał się upoważnienia Wydziału krajowego do zaciągnięcia pożyczki w wyższej kwocie aniżeli proponuje komisja, ale nadto żądać będzie także, by i wydziałom powiatowym wolno było zaciągać pożyczki komunalne w wysokości 1/3 części szkód, zrządzonych w danym powiecie.

P. Paszkowski odpowiadając na zarzuty niektórych posłów, że pomoc ze strony kraju jest niewystarczająca, oświadczył, że bardzo znacznej pomocy powinien dostarczyć Rząd centralny, który zaniedbanie regulacji rzek przyczynił się do powiększenia rozmiarów tegorocznych klęsk elementarnych. Z kolei omawiał p. Paszkowski szczegółowo kwestyę ulg taryfowych i podniósł, iż mimo, że wszystkie interesowane w kraju naszym czynniki dokładały najusilniejszych starań dla uzyskania jak największych ulg taryfowych, ulgi te nie odpowiadają obecnym potrzebom i są o wiele mniejsze, niż w roku poprzednim, w którym klęski elementarne nie dorównały obecnym. W dalszym ciągu krytykował mowca rozporządzenie ministerjalne,

wydane co do ulg taryfowych i postawił cały szereg żądań, z którymi winien wystąpić Wydział krajowy do Rządu, aby akcyja ratunkowa mogła być skuteczniejszą.

Do głosu zapisani jeszcze pp.: Bojko, Stapiński, Maryewski i Kramarczyk.

Na tem dyskusję generalną zamknięto, poczem P. Marszałek krajowy o godz. 4:30 po południu zamknął posiedzenie, naznaczając następne na dziś godzinę 10 rano.

Sprawy sejmowe.

Na wczorajsem przedpołudniowym posiedzeniu komisji wodnej obradowano nad wnioskiem p. Rutowskiego w sprawie wyzyskania siły spadku rzek w kraju i pozyskania na cel badań, potrzebnych w tym celu, kredytu w kwocie 10.000 kor. na rok 1904 tak, jak to komisja budżetowa w swym preliminarzu już uchwaliła. W rozprawach zabierali głos zaproszeni na posiedzenie profesorowie politechniki: Dzieślewski i Bodaśzewski.

Komisja budżetowa na posiedzeniu wieczornem przyjęła sprawozdanie p. Rottera w przedmiocie sprawozdania Wydziału krajowego z zamknięcia rachunkowych fundacyi Stanisława hr. Skarbka za lata 1900 i 1901. Komisyjne sprawozdanie stwierdza zwrot ku lepszemu w administracji tej fundacyi, znaczne zmniejszenie się zaległości itp. i wzywa władze nadzorcze by nie ustawały w dążeniu do coraz większego polepszenia administracyi. Komisja przedkłada sejmowi wniosek o przyjęcie do wiadomości sprawozdania Wydziału krajowego z zamknięcia rachunkowych wspomnianej fundacyi za czas wymieniony, a zarazem o polecenie Wydziałowi krajowemu, aby wymógł na zarządzie fundacyi ścisłe i dokładne wyjaśnienia przekroczeń preliminarzy, co do dochodów i rozchodów, jak i cyfr zwykłych z dochodów z dóbr fundacyi.

W komisji przymysłowej uchwalono galicyjskiemu Związkowi przemysłowe-

55)

AD ASTRA.

DWUGŁOS

PRZEZ

ELIZĘ ORZESZKOWĄ i JULIUSZA ROMSKIEGO.

W PUSZCZY.

XVI.

(Ciąg dalszy).

Dawniej, w czasie letargów, gdy wysiłony umysł zasypiał, serce wraz z całym stadkiem chochlików wewnętrznych, przez organ ten unerwianych i ożywianych, szło na paszę, otwierało się dla barw i woni, tarzało się po kwiatach, owijało w puchy brylantowych pajęczyn, a następnie otrząsało z nich rażno, gdy nadeszła pora nowej szermierki dla odrodzonej myśli. W tym roku chochliki odmłodzenia nie zmartwychwstały we mnie i nie sięgnęły po eliksir życia. Wyginęły widać od żaru — czy też od chłodu. Serce otwiera się wprawdzie na barwy, i wonie, i echa, ale nie orzeźwia się i nie przejmując już niczem. Zetknięte z migotliwą strugą życia, odstaje od niej, jak gdyby rzecz martwa.

W otoczeniu gór przepięknych, w po-

wietrze, nasycionem żywiczną wonią lasów, niosącym powiewy od krystalicznych wód Aaru i od berneńskich lodowców, nietylko nie znalazłem dotąd skutecznego wypoczynku, lecz, przeciwnie, czuję w sobie bezustanne wzmaganie się jakiegoś ogólnego, męczącego mózgu i nerwy, rozstroju. W tym stanie jestem nietylko z siebie, ale i ze wszystkiego, co mnie otacza, coraz bardziej niezadowolony i ulubionym niegdyś kątem świata rozczarowany. Tybys powiedziała, rozpatrując moje wnętrze, że zanikają we mnie w brzydkim sposób ostatnie ślady bliźnięj pobłażliwości. I miałabyś słuszność. Podczas gdy cały świat błyszczy i szumiący teraz koło mnie niecierpliwie mnie coraz silniej, serce moje — znów powiadam: serce, — gdyż wy, ludzie, kochający się wzajemnie, posługujecie się najchętniej tym utopijnym symbolem, — serce moje zdobywa się raczej na jakąś nutę żalu, czy tęsknoty za tem, czego mieć nie może. Jest to oczywiście objaw nienaturalny i niezdrowy.

A właśnie na ciebie, knzynko, spada znaczna część winy, że mi się tak rozstroiło serce. Najniespodziewaniej w świecie błysnęłaś ku niemu zagadkową tęczę, dziwnie spojona z kłosów pszenicznych, sośniny, tymianu... potem na mgłach dalekich ukazałaś mu obraz mglisty borów i puszczy tajemniczych, a wśród nich sylwetki nieznanych domostw i nieznanych ludzi, a potem zakryłaś to wszystko perkonową chmurą i umilkłaś, i — zatarło się wszystko, — wraz z echem twego głosu, — może bezpowrotnie. Rzecz więc naturalna, iż serce, samo w sobie nie-močne, zaniepokoiło się w stopniu szkodliwym tem pasmem dostrzeżonych widziadeł. Więc może mu się roją jakieś łąki świetli-

ste, niwy zbożyste, gaje zieliste, jakieś mary i kształty, niepodobne do tych, które mu są znane, i może dla tego, nawet na szmaragdowej fali Aaru, nie chce biec tętnem rzeczywistości... Czy ja wiem zresztą? Może mu się co przyśniło, — i teraz skupia się ono w zadumie nad czemś nieujętem i zniknięciem? Któżby potrafił zdać dokładnie sprawę z wewnętrznych doświadczeń istoty tak do poznania trudnej, jak symbol uczucia, najnieodkładniejszy z symbolów.

Dość, że Interlaken, wraz z całą swą sławą i z całym towarzysztwem, przelewającem się przez jego gościnne progi, wydaje mi się coraz ekliwsem i nędzniejszym.

Niesmak i nuda; ekliwść i zniechęcenie; oto wyrazy, określające najtrafniej moją atmosferę. Łączy się z tem równocześnie przekonanie, że natura samego Interlaken nie gra tu żadnej szczególnej roli, że wszędzie, gdziekolwiek towarzysze moi rozbijają namioty, powtórzyć się musi nieomylnie ten sam akord czczości i nudy! Myślę, że gdybyśmy wszyscy, jak tu jesteśmy, zostali aniołami i mogli na środku dantejskiego raję rozłożyć się taborem, to jeszcze przed słońca zachodem wszedłbym dobrowolnie między duchy stracone i wyklęte, chociażbym miał później posiadać wzrok chmurny za utraconym rajem anieli. Nieuniknionem zdaje się tu być krążenie raz, lub dwa razy na dobę po głównej alei, w czasie koncertów, gdy wokół tłoczą się gromady zwykłych Abderytów, checiwych muzyki, sąsiedziwa słynnej góry, a nade wszystko widoku Abderytów uprzywilejowanych. Ci ostatni, krążąc po słynnej interlakenkiej alei, albo spoczywając wśród egzotycznych klombów, nie oddają się jednak rozkoszy doczesnego bytu całkowicie i bez

reszty, jak miema zapewne naiwna większość widzów. Owszem, spostrzegam, że zdolność łączenia pożytecznego z przyjemnem jest u bliźnich moich wielce rozpowszechniona, i że świat pracuje. Nikt nie przestaje myśleć o tem, że koło Fortuny należy łoczyć naprzód, i czy to się znajdziemy na tłumnej, koncertowej przechadźce, czy przy zastawionym stole, czy w wagonie modnej kolei, grzebiącej się w zamaryłych podwalinach Jungfrau, wszędzie natrafimy na skrzętnych pracowników, kółkiem swem zatrudnionych.

Oto naprzykład uważam, iż ojciec mój nie posiada żadnej sposobności prowadzenia obszernych rozmów z pewnym wysokim dyplomata, przybyłym tu z Berlina. A ze wzajemnego ożywienia wnosić mogę, że chodzi tu o nowy jakiś plan ojca, któryby nietylko korzystnym był dla obu zaprzyjaźnionych rządów, ale i obu panom przysporzył imienia wytrawnych polityków.

Uważam, że powabna Cleonę, która okraża aleję w przeciwnym, niż my, kierunku, i krzyżuje się z nami w połowie drogi, obiega kilku młodych Francuzów, i że każdy z tych panów pracuje w myśl swych separatystycznych zamiarów.

W podobny sposób pracuje też przedemną inny, nieznan mi bliżej, pan, o imponujących plecach i krwistym karku, który w trzech, zdaje się, językach i — jak się zdaje — bez żadnego skutku, usiłuje rozruszać i rozgrzać nieprzystępną Oreadę, często małomówną i zamysloną.

(Ciąg dalszy nastąpi).

mu przyznać na 1904 rok 42.500 koron subwencji, a to 22.000 koron na agencje handlowe Związku, 6000 koron na ekspozytury handlowe w Wiedniu i 14.500 koron na biuro propagandy przemysłu krajowego. Wczoraj przyszła ta sprawa pod obrady komisji budżetowej, a podniósł ją poseł Andrzej Lubomirski. Po dłuższej dyskusji uchwalila komisja dla Związku wyznaczyć prócz zwyczajnej subwencji, wstawionej już do budżetu na rok 1904 w kwocie 15.000 koron, wstawić jeszcze jako nadzwyczajną subwencję dalsze 15.000 koron, a na wniosek posła Milewskiego uchwalono polecić Wydziałowi krajowemu, aby przeprowadził badania co do skuteczności działania Związku przemysłowego i aby na tej podstawie przedłożył wniosek przy układaniu następnego budżetu.

Sejmy krajowe.

(Telegramy).

Wiedeń, 23 października. W Sejmie dolno-austriackim podczas dyskusji budżetowej przy rubryce „szkolnictwo” przyszło do hałaśliwej sceny.

P. Lueger omawiał sprawę dyscyplinarną nauczyciela posła Seitzza i oświadczył, że Seitz nie jest godzien zajmować stanowiska nauczyciela. W skutek tego wywiązała się żywa wymiana słów między posłami chrześcijańsko-socjalnymi, a p. Seitzem. Lueger oświadczył, że nie da się odwieść od ostrzeżenia dotychczasowego zwyczaj, żeby od każdego, kto chce być w Wiedniu nauczycielem, żądać słowa honoru, że nie jest ani socjalnym-demokratą, ani nie należy do partii Wolfa i Schoenerera.

Wśród żywych oklasków na ławach antysemitów woła mowca: „Precz ze szkoły z takimi nauczycielami!” Następnie zwrócił się p. Lueger przeciw rozporządzeniu P. Ministra oświaty co do założenia czwartej szkoły wydzielonej, ponieważ to się sprzeciwia ustawie szkolnej i wkracza w kompetencję Sejmu.

Niemieśnik hr. Kielmansegg oświadczył, że w sprawie tej nie zachodzi żadna kolizja z ustawą ani wkroczenie w kompetencję Sejmu; rozporządzenie owo daje tylko zachętę, a nie zmusza do otwierania takich szkół. — W sprawie posła Seitzza oświadczył, że w czasie prowadzenia śledztwa dyscyplinarnego p. Seitz został posłem, przez co uzyskał nietykalność. Kwestya zaś ta podczas trwania mandatu musi być odręczona.

P. Seitz zarzucił partii rządzącej w Sejmie reakcję na polu szkolnictwa.

P. Gersmann polemizował z Niemieśnikiem w sprawie p. Seitzza, przyczem ponownie przyszło do zajść między antysemitami a p. Seitzem.

W końcu przyjęto budżety na lata 1903 i 1904.

Opawa, 23 października. Poseł Michejda wygłosił na wczorajszym posiedzeniu Sejmu szlaskiego mowę, w której żądał, aby lekarze w szlaskich szpitalach krajowych rozumieli również język swoich pacjentów. Mowca wykazywał, że jestto jedyny

sposób zapobieżenia nieporozumieniom, które w chorobach mogą doprowadzić do katastrof. Tylko wówczas, jeżeli lekarz rozumie język pacjentów, może być mowa o zaufaniu ludności. Wydział krajowy szlaski powinien starać się o to, by nie wykluczano wyłącznie i systematycznie lekarzy czeskich i polskich od służby w szpitalach krajowych szlaskich, przeciwnie powinien dbać o to, by lekarze swoją wiedzę fachową uzupełniali znajomością języka ludności, nad której zdrowiem powinni czuwać. Lekarze zamianowani przez Wydział krajowy, powinni zaprzestać w zupełności agitacji politycznej w sposób obrażający uczucia obywateli innych narodowości. Powinni oni zachować się z godnością i odpowiednim ich stanowi taktem.

Mowa p. Michejdy wywołała burzę wśród Niemców, nie umieli oni jednak argumentami rzeczowymi zbić wywodów posła polskiego.

Praga, 23 października. W Sejmie czeskim prowadzili wczoraj posłowie niemieccy w dalszym ciągu obstrukcję, żądając imiennych głosowań, przetrzy i t. p. W końcu okazał się brak kompletu i posiedzenie zamknięto. Posłowie Baksa i Kalina wołają: „hańba!”, czyniąc konstytucyjną wielką własność odpowiedzialną za brak kompletu. Następne posiedzenie we wtorek, 27 b. m.

Praga, 23 października. Komitet wykonawczy młodoczeski, po referacie p. Strańskiego o konferencji z dr. Koerberem w sprawie reformy ordynacji wyborczej na Morawii, jednomyślnie stwierdził, że w stosunku posłów czeskich do rządu dr. Koerbera nie nastąpiła żadna zmiana przez to, że posłowie czeszy sejmu morawskiego wyrazili gotowość brania udziału w sprawie reformy wyborczej, ponieważ według zapatrywania czeskich posłów na Morawii akcja taka nie jest w żadnym związku ze stanowiskiem wszystkich posłów czeskich do Rady państwa względem obecnego rządu.

Praga, 23 października. Parlamentarna komisja klubu młodoczeskiego, wspólnie z agraryuszami i Staroczechami odbyła posiedzenie, na którym uchwalono, aby pod względem porządku dziennego w niczem nie ustępować w obec żądań Niemców.

Berno, (Morawa) 23 października. Przy wyborze zastępcy dyrektora Banku hipotecznego zażądał p. Sileny, aby ze względu na to, że dyrektorem jest Niemiec, zastępcą wybrano nie jak proponowano burmistrza Wiesera, lecz Czecha i zażądał w celu porozumienia się stronników, odroczenia tej sprawy.

R. Pospišil zażądał głosowania imiennego. Odroczenie odrzucono 43 głosami przeciw 38. Przy wyborze oddano 50 głosów, z czego 26 padło na Wiesera. Czesi poczęli wołać, że wybór jest nieważny, bo Sejm nie był w komplecie. Gdy wrzawa trwała długi czas, zarządził marszałek ponowne głosowanie. Czesi i partya środkowa opuścili salę. Oddano głosów 49, skutkiem czego dla braku kompletu posiedzenie zamknięto.

Pola, 23 października. W sejmie podczas odczytywania wniosków i interpelacji zażądał p. Trinaislich odczytania pewnej petycji. Marszałek nie zrozumiał żądania, wygłoszonego w języku chorwackim, i nie uwzględnił go, co wywołało burzliwą scenę

między mniejszością a marszałkiem tak, że posiedzenie musiano przerwać. Po wyjaśnieniu nieporozumienia p. Trinaislich ponowił swój wniosek i zażądał imiennego głosowania nad nim. Wniosek odrzucono.

Podczas dalszych obrad przyszło ponownie do burzliwej sceny i przerwania posiedzenia, poczem na wniosek p. Bartola posiedzenie zamknięto.

KORESPONDENCJE

Wiedeń, 21 października.

(Lord Methuen w Wiedniu).

(i) Niecodziennego gościa przywozły wczoraj pojazdy dworskie z dworca kolei Zachodniej do Burgu cesarskiego: jest nim lord Methuen, generał porucznik armii angielskiej, który przybył z Londynu jako wysłannik króla Edwarda, by wręczyć Najj. Panu buławę marszałka armii angielskiej. Wiadomo, że godność tę nadał Monarsze król Edward; obecnie przysłał król insygnia godności.

Nazwisko lorda Methuena nie jest obce pilnym czytelnikom gazet z lat ostatnich: był on jednym z wybitniejszych wodzów angielskich w ostatniej wojnie boerskiej a z tego tytułu mówił o nim depesze dzienników niemal codziennie przez cały ciąg kampanii. Częściej były to doniesienia sensacyjne i — niefortunne, aniżeli pomyślne dla generała i dla armii angielskiej. W szczególności doniesienia o morderczej walce pod Moderriver w dniu 28 listopada 1899, zwłaszcza zaś o srożej klęsce Methuena pod Maggersfontein (21 grudnia 1899) a pod koniec wojny o wzięciu lorda do niewoli przez wodza Boerów Deweta, który jednak znienawidzonego Anglika wspomniałomyślnie na wolność wypuścił, zaopatrzywszy poprzednio, o ile się w obozie boerskim dało, odniesione przezeń w walce rany — sprawiły w Anglii przynębiające wrażenie. Źródłem tych niepowodzeń Methuena nie była nieudolność, lecz raczej zbyt pewność siebie, za nadto gorąca brawura i fantazja rycerska a przytem początkowo nieznanosć warunków walki. Methuen zresztą — jak się zdaje — nie jest wielkim strategiem ani mistrzem taktyki wojkowej, — natomiast wyborny z niego kawalerzysta, dobry dowódca kawalerii i dzielny a cięty oficer. To też, ilekroć szło o forsowne marsze lub o ważne a szybkie ruchy kawalerii, jak n. p. słynny ów marsz do Kimberley, przez który — wykonując jeden z obmyślonych przez Roberta ruchów strategicznych, — Methuen przyczynił się do ubiegnięcia Croniego i do następnej kapitulacji tego wodza Boerów; albo jak owe pochody wzdłuż i w szerz, na południe Transvaalu i Oranii, w pościgu za oddziałami powstańcami, — Methuen był zawsze na miejscu i wywiązywał się doskonale z zadania.

Już przed wojną boerską odbył Methuen liczne kampanie. Ostrogi rycerskie zdobywał w r. 1873 na Złotem Wybrzeżu, walczył w r. 1874 z Aszantami, potem (w latach 1877—1881) był *attaché* wojskowym w Berlinie, w

r. 1882, jako szef głównej kwatery brał udział w bitwie pod Tel-el-Kebir, w r. 1884 i 1885 dowodził kawalerią w walkach w kraju Beczuanów. Dopiero jednak wojna boerska uczyniła nazwisko jego znanem zagranicą.

Pomimo niespełna 60 lat wieku, z czego 39 spędzonych w służbie wojskowej i w obozie, trzyma się wybornie, przedstawia typ wybitnie angielski a jako członek szlacheckiej, bogatej i do pierwszego towarzystwa w Londynie należącej rodziny, jest zarazem typem żołnierza-salonowca i ulubieńcem salonów londyńskich, w szczególności zaś także samego króla Edwarda.

Dzisiaj, na uroczystej audyencji, wręczył lord przywiezioną przez siebie buławę Najj. Panu.

Rzym, 19 października.

(Z Watykanu. — Sekretaryat stanu. — Konsystorz. — Królowa Helena włoska).

Przyszły konsystorz papieski odbędzie się, tajny 9, a publiczny 12 listopada. Mgr Merry del Val, dotychczasowy prosekretarz Stanu, będzie mianowany na nim kardynałem, gdyż on to przeznaczony jest na następcę kardynała Rampolli dla prowadzenia interesów Stolicy Apostolskiej. Zdaje mi się, że wybór młodego mgra Merry del Val na to ważne stanowisko nastąpił głównie dlatego, że w dzisiejszych okolicznościach nie znalazł się kardynał, któryby chciał wziąć ten ciężar na siebie; ani Wincenty Vanutelli, ani Ferrata; a interesa dyplomatyczne piliły, aby interim zostało zakończonem. Merry del Val ma zaledwie 38 lat, urodzony z ojca Hiszpana a matki Angielki, jest synem byłego posła hiszpańskiego w Wiedniu a potem w Rzymie przy Watykanie. W każdym razie nominacja wywołała pewne zdziwienie, ale w Watykanie już wiedzą, że Pius X. ma własną wolę i sam wszystkie kwestye rozstrzyga. Co do naszych biskupów — gdyż w Królestwie Polskiem i w Rosyji jest kilka katedr opróżnionych — to wątpliwe, czy tym razem jeszcze zostaną mianowani. Zdaje się, iż oprócz wiadomych już translokacyj biskupa płockiego hr. Szembeka na metropolię mohiłowską i barona Rooppa z Saratowa na wileńską, innych zmian przed drugim konsystorzem, t. j. przed lutym i marcem nie będzie. Watykan nie może dosyć być ostrożnym w wyborze kandydatów, skoro Leon XIII. oddał prawo prezenty rządowi rosyjskiemu. Więc spieszyć się nie może. Również wymagać będzie jeszcze czasu kwestya biskupów polskich dla wychodźców naszych w Stanach Zjednoczonych, gdzie jest ich przeszło dwa miliony. Zarząd Propagandy Wiary, od którego decyzyja zależy, nie postanowi nie w tej kwestyi przed styczniem czy lutym, odpadając więc jako domysły pogłoski, jakoby polscy prałaci w Stanach Zjednoczonych mieli być dopuszczeni tymczasem tylko do wikaryatów generalnych, albo też, że już ma być przedstawiona lista kandydatów polskich na katedry biskupie, czy to w Chicago, czy też w Buffalo. To jest pewnem, że kwestya zaspokojenia słusznych żądań polskich katolików nie pójdzie tak łatwo, z powodu oporu biskupów amerykańskich irlandzkiego pochodzenia, których wpływy w Propagandzie były dotąd

8)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

MAGNES.

(Z francuskiego).

(Ciąg dalszy).

III.

Helena budziła się z wolna, gdy weszła panna służąca, otworzyła story i zapaliła w piecu.

Z początku, nie sobie nie przypominała, doznając tylko nieokreślonego niesmaku, który jej ciążył i patrzyła na jasne umeblowanie dużego pokoju, nie poznając, gdzie się znajduje. Nagle, brwi zmarszczyła. Bolesne myśli obudziły się ostre, dokuczliwe, jak nęralgia.

Codziennie doznawała takiej okrutnej niespodzianki, gdy musiała brać na siebie brzemień troski, zapomnianej we śnie.

Wstała z łóżka z pospiechem. Ona, która tak lubiła dawniej przydłukać swoją drzemkę i marzyć, patrząc w skrawek błękitu, na którym drżały drobne listki drzew, spieszyła się teraz, żeby co prędzej opuścić ten wspaniały pokój, w którym wszystko było jej obce.

Zbliżyła się do okna, ozdobionego różową zasłoną i spojrzała w ogród. Był smutny i ogołocony z liści, pomiędzy murami, jak w

wieżeniu. Pod mrocznym niebem drzewa, poruszając swoimi czarnymi gałęziami i pochylając się ku sobie, zdawały się udzielać sobie bolesnych zwierzeń. Kto wie? Może one rzeczywiście cierpiały na swoim wygnaniu, zdala od światła...

Zaczęła rozczesywać włosy, nie patrząc nawet w zwierciadło, na twarz swoją zamyśloną, bledszą jeszcze w beztęńcznym świetle dnia tego.

Zmora nie ustępowała, dręcząc jej zboliałą głowę. I nie było to tylko widmo trupa, tak okropnie bladego z plamami krwi w okolicy, ale zarazem cios odkrycia tyłu niepodejrzanych rzeczy... Mój Boże, czyż to możliwe?... Czyż człowiek najlepszy, pełen prawości, mógł się tak ukrywać, czy mógł kochać niegodną istotę do tego stopnia, żeby życia się pozbawić?...

Helena przypominała sobie filozoficzną uwagę ciotki: „Wszyscy mężczyźni jednakowo... Twój ojciec, Jakób...” — i zadrżała ze wstrętu. Jeżeli na prawdę życie było takie brzydkie, lepiej uciekać od niego, pozostać samą, samą na zawsze.

Zastukano do drzwi. Spojrzała ze zdumieniem na pocztę, którą jej przyniesiono.

Znowu zaproszenia... i walki, żeby przekonać ciotkę, iż ona nie chce i nie może widywać się z ludźmi... Był także ciężki pakunek, książki, przyrzucone przez Vandasa, zapewne... Zanim zdecydowała się otworzyć paczkę, długo przypatrywała się śmiałemu, krągłemu pismu, grubszemu nieco miejscami, jak gdyby pióro przyciskane było silną, rozkazującą ręką. Właśnie tak, a nie inaczej powinien pisać ten dobry i energiczny człowiek...

Uśmiech złagodził jej rysy i uwydatnił się, gdy spojrzała na tytuły książek. Dobrze odgadł wszystko, co lubiła!.. List był w pakiecie. Z wielką prostotą tłumaczył się, że w tej pierwszej posyłce znajdują się dzieła, które zapewne są jej znane i dodawał:

„Mam nadzieję że książki te przywrócą pani zamięłowanie do pracy, bez której życie trudno i że w najkrótszym czasie wróci pani do pracowitego życia, jak we Florency...” Nieprawdą, że zechce pani posłuchać rady przyjaciela ojca pani, który jest tobie całkiem oddany?”

Oczytała i odczytywała to ostatnie zdanie. Oczy jej łzami się zwilżyły...

„Bardzo jest dobry i rozumie mnie wybornie... myślała. Chcę mu być posłuszną...”

Przypomniała sobie nagle godzinę. pobiegła do gabinetu, gdzie marmurowa wanna wypełniona się wodą z herbatą i z rozkoszą zagłębiła się w ciepłą kąpiel.

Myślała ciągle o nim. Przypomniała sobie wczorajszą swoją z nim rozmowę i dziwiła się, że mogła być tak wymowną. Jak mogła wyznać człowiekowi, widzianemu po raz drugi w życiu, tyle rzeczy, których nigdy nikomu nie mówiła? Zapewne dlatego, że przeczuła w nim człowieka lepszego, szerszego i uczciwszego od innych...

Uśmiechnęła się znowu w poczuciu zadowolenia z chwili obecnej.

IV.

— Ależ Heleno, zgromadzenie pań protektorek wcale nie ubliża żalobie... Słuchaj, chodź ze mną!.. Chcę ci pokazać salę, w której jutro się zbierzamy.

Helena westchnęła, a potem, zrezygnowana, poszła za ciotką przez szereg salonów i przez galerię obrazów, stykając się z salą muzyczną, której jeszcze nie widziała.

Uderzyła ją surowa wspaniałość tej dawnej kaplicy gotyckiej, tak odmiennej od innych kościołów. Śmiała łuki, koronki rzeźbione w kamieniu, tajemnicze światło padające z okien o bogatych a ciemnych barwach, nadawały temu przybytkowi cechę wielkości i skupionego spokoju.

Pani Mogard, przypatrując się jej przez lornetkę, żeby nacieszyć się jej zdziwieniem, rzekła z dumą:

— Dobrze uczyniliśmy, nieprawdą, chroniąc ten klejnot przed tymi, którzy klasztor zburlili?... Jak widzisz, prawie nie zmieniliśmy...

Wskazała jej posągi świętych, po nad rzeźbionymi stallami, estradę z organem, i rzekła:

— Akustyka wyborna. Na tę zimę ułożyliśmy wspaniały i wesoły program.

Helena powściągnęła ruch niecierpliwy. Myśl o wesołych, światowych melodyach pod temi sklepieniami, przesiąkniętymi modlitwą, nadto przykra jej była. Głęboko zamysłona, rozmarzona, usiadła i znieruchomiała wśród barwnych promieni spływających z okien.

Pani Mogard z dziecinną radością przebiegała przygotowania do posiedzenia. Stół dębowy, stalle, i górujący nad niemi tron przeoryszy, gdzie ona, przewodnicząca stowarzyszenia opieki nad nawróconymi dziewczynami z piwiarni, zasiądzie jutro.

(Ciąg dalszy nastąpi).

przeważające. Książd Kruska, jeden z delegatów, wysłanych przez Polaków z Ameryki, bawi w tym interesie znowu w Rzymie i wkrótce jedzie z powrotem do Ameryki.

Purpurę otrzymać mają, na przyszłym konsystorzu, oprócz Merry del Val'a, biskup Padwy Callegari, przeznaczony na patriarchę weneckiego i majordomus papieski Cagiano de Averedo.

Króle-two włoscy wrócą za dwa tygodnie do Rzymu, na zimę. Tutaj zrobiło miłe wrażenie, że królowa Helena była tak gorąco przyjmowana w Paryżu. Zarzucają jej wprawdzie w Rzymie, że nie jest dosyć królową, że jest zbyt prostą i przypominającą, że królowa Małgorzata miała nierównie więcej majestatu. W istocie, królowa Helena nie jest ani bardzo ładną, ani majestatyczną, ale jej powiewna kibić nie jest bez uroku. Rysy twarzy są miłe, wyraz oczu sympatyczny. Wszakże król Wiktor Emanuel jest samą prostotą, demokratycznego usposobienia, tak jak jego dziadek Wiktor Emanuel II. Pożycie królestwa było zawsze szczęśliwe. Pierwsze cztery lata małżeństwa spędzili z daleka od dworu, wyjeżdżając często na wyspę Montecristo, na morzu Śródziemnym, gdzie prowadzili życie odosobnione. Kiedy korona spadła, w tak tragiczny sposób, na głowę Wiktora Emanuela III., skończyła się sielanka. Królowa Helena zanim została żoną następcy tronu, wyrzekła się w Bari, w katedrze św. Mikołaja, religii schizmatycznej i przeszła na łono katolicyzmu, odczytała tam, w kościele, w którym spoczywa nasza Bona Sforza, formułę wyrzeczenia się, trzymając gromnicę w ręku; potem, w kościele św. Marii Anielskiej w Rzymie, zaślubioną została księżciu Neapolu.

Można powiedzieć, że jest to dobrana para małżeńska, uszczęśliwiona dziś dwójgiem córeczek: Jolantą i Mafaldą. Jako dowód demokratycznego usposobienia króla, podają też szczegóły, że podczas uroczystości paryskich, jakie się przed kilku dniami skończyły, Wiktor Emanuel III. podawał ramię pani Loubet, czego przedtem, żaden monarcha nie uczynił. Nawet car Mikołaj II. pomimo aliansu francusko-rosyjskiego szedł sam podczas przyjęć w Paryżu, za prezydentem Faurem, dając ramię carowej... Tak samo było i z prezydentem w Paryżu podczas wyjazdów na miasto. Cesarstwo rosyjskie siedzieli sami z tyłu powozu, a na przedzie siedział prezydent Faure. Pani Faure nie figurowała w pierwszych rządach, ale musiała zadawała się skromniejszym kawalerem.

Po urodzeniu się pierwszej księżniczki, Jolanty, i po przyjęciu na świat małej Mafaldy, królestwo — gdyż i żałoba po królu Humbercie już się była skończyła — zaczęła się częściej ukazywać. Przywrócono bale dworskie w Kwirynale, tylko, że król polecił znieść „kadryl honorowy“, tańczony dotąd na balach przed rozpoczęciem ogólnych tańców. Król nie lubi tańców, pije mało wina, nie pali, jest dobrym pracownikiem, poważnym, i nadewszystko lubi pożyte rodzinne.

Jeżeli jeszcze będzie miał syna, następcę tronu, popularność jego stanie się zupełną. D.

Z Poznańskiego.

(Otwarcie Akademii poznańskiej. — Zmiana własności. — Nakaz wystąpienia z banków ludowych).

Otworzenie Akademii poznańskiej zapowiedziano na początek listopada. Lokal jest już wynajęty. Od samego początku będą czynne wszystkie cztery fakultety. Na wydziale filozoficznym będą dwa oddziały: przyrodniczy i historyczny. Pomimo, że wiele przedmiotów specjalnych będzie należało do wydziału filozoficznego, ostatecznie Akademia nie będzie miała charakteru szkoły fachowej. Ma ona na celu według *Pos. Tag.* przede wszystkim zaspokojenie potrzeb duchowych ludności niemieckiej Poznania, która się składa przeważnie z oficerów, urzędników i kupców. Zadaniem jej nie jest wydawanie dyplomów, lecz ma się ona stać ośrodkiem życia urzędowego i duchowego Poznania i Ks. Poznańskiego.

Dobra Grylewskie z przyległościami około 5000 morgów najprzedniejszej ziemi w powiecie Wągrowickim, z okazałym starożytnym zamkiem, wielką parową gorzelnią, parowym młynem, cegielnią i t. d., należące do hr. Antoniego Potulickiego z Pruszkowa pod Warszawą — przeszedł w cenie miliona marek na własność domu bankowo-komisyjnego Drwęski i Langner w Poznaniu.

W Grylewie, które tylko niespełna milę od Wągrowca jest oddalone, znajduje się kościół, szkoła i poczta, a obecnie przychodzi jeszcze dworzec.

Ponieważ Grylewo jest jedną z najstarszych siedzib Wielkopolskich, a przytem posiada wspaniałą rezydencję, — przeto dobra te sprzedane będą o ile możliwości w całości i to jedynie osobie takiej, która da gwarancję, że majątność ta nie dostanie się w ręce obce.

Należy się uznanie hr. A. Potulickiemu, że pomimo znacznie wyższej ceny podanej z innej strony, — oferty tej nie przyjął, dbając przede wszystkim o to, ażeby majątność jego pozostała w rękach polskich, zwłaszcza, że Grylewo leży w samym środku kolonizacji, obejmującej tam przeszło sto tysięcy morgów obszaru.

Pruski okólnik ministerjalny wzywa kompetentne władze, aby się postarały o to, iżby podwładni im urzędnicy (nauczyciele) zerwali ewentualne stosunki z polskimi bankami ludowymi i aby urzędnicy w ogóle nie zapisywali się na członków. Urzędnikom, którzy dla swoich stosunków finansowych nie mogą zaraz wystąpić z tych banków, należy wyznaczyć odpowiedni termin. Dodatek do pensji (*Ostmarkenzulage*) ma owym urzędnikom ułatwić zerwanie stosunków z wymienionymi bankami.

Z Watykanu.

(Sprawa patriarchatu weneckiego. — Zmiany w nuncjaturach. — Merry del Val).

Z Rzymu donoszą: Rozmaicie komentowano fakt, że Papież Pius X, zatrzymał godność patriarchy weneckiego. Rząd włoski widział w tem tendencję Watykanu do ustępstw, gdyż reprezentant papieski w Wenecji musi otrzymać *exequatur* włoskiego rządu.

W kołach kardynalskich natomiast wiadano dobrze, iż Papież nie może być równocześnie patriarchą, gdyby nawet na tem stanowisku dał się zastąpić przez wikaryusza. Ojciec św. miał sam wyrazić się, że „niepodobna być równocześnie kapłanem i feldmarszałkiem“.

Jakoż stosując się do tej zasady, rozproszył Pius X. przed paru dniami wszelkie wątpliwości nominacją biskupa Padwy, a swego serdecznego przyjaciela, monsignora Callegari patriarchą weneckim. Nominat wyniesiony zostaje równocześnie do godności kardynalskiej — otrzyma mianowicie purpurę już na listopadowym konsystorzu. — Tak więc Callegari zajmie miejsce kardynała del Sarto i ukochana przez Papieża Wenecja otrzyma reprezentację w Kollegium Świętem.

Słysząc dalej, że monachijski nuncjusz Machi, któremu klimat niemiecki nie służy i który dla tego nie chciał objąć po Talianim nuncjatury niemieckiej, jeszcze za czasów Leona XIII., ma zostać nuncjuszem w Lizbonie, a stanowisko jego w Monachium zajmie msgr. delle Chiesa.

Z powodu nominacji Merry del Vala piszą z Rzymu do *Timesu*: Pius X. nie lubi nikogo wtajemniczać w swe zamiary. Jakoż mianowanie nowego sekretarza państwowego w osobie msgr. Merry del Val było dla wszystkich niespodzianką. I najwięcej zapewne był nią zdziwiony sam ów młody dostojnik, w którym skromność przewyższa nawet zdolności. Papież nie pomylił się prawdopodobnie, sądząc, że trudno o lepszego na tę godność kandydata. Zupełnie wolny od ambicji, od osobistych sympatyj lub antypatyj, zamierzany raczej w życiu naukowem niż dworskim, posiada obok tego Merry del Val znajomość świata i ludzi. Jestto charakter nawiąskowy i szczery — nie w nim nie masz niskiego. We Włoszech i w Anglii, gdzie znał monsignora Merry del Val, nominację jego powitano z żywym zadowoleniem.

Z francuskiej Izby deputowanych.

(Telegram).

Paryż 23 października. Na wczorajszym posiedzeniu parlamentu dep. Gauthier,

wniósł interpelację w sprawie polityki rządu. Zarzucił prezydentowi gabinetu p. Combes że nie uczynił dla demokracji, tylko ograniczył wolność nauki.

Paryż 23 października. Kilku posłów nacjonalistycznych atakowało na wczorajszym posiedzeniu Izby ostro rząd, zarzucając mu, że wydaje kraj na pastwę zamętu, toleruje anarchistyczne demonstracje i pozwala przy oficjalnych obchodach śpiewać pieśni międzynarodowe.

Prezydent gabinetu Combes oświadczył, że zamierza i nadal wespół z republikanami, działać przeciw reakcji klerykalnej i monarchistycznej i nie wyrzeknie się metody polegającej na połączeniu wszystkich republikanów, aby zmódrz i unicestwić wszelkie zamachy klerykalnej reakcji. Mowca zarzucił liberalnym republikanom, że połączyli się z reakcją i bronili kongregacji. Zaznaczył, że nie bierze odpowiedzialności za odspiewanie internacjonalistów, gdyż dla niego pozostaje marsylianka nadal pieśnią oficjalną.

Omawiając zaburzenia w Armentières zaznaczył, że rabunki tamtejsze nastąpiły zupełnie niespodzianie. Minister stwierdza, że ośdak jest u steru rządu, nigdy nie dopuścił do rozlewu krwi. (Żywe oklaski na lewicy, wrzawa na prawicy). W sprawie zaś w Hennebont oświadcza, że jego zamiarem jest zapewnić swobodę wyznania i dodaje, że interpelantom nie słu o stwierdzenie prawdy, lecz o obalenie gabinetu.

W końcu oświadcza, że rząd zaraz po załatwieniu obecnego programu, przedłoży nowy program, zawierający projekt ustawy o 2-letniej służbie wojskowej, zniesienie *lex Falloux* i odebranie prawa nauczania kongregacjom.

Po długiej dyskusji przyjęła Izba 332 głosami przeciw 233, akceptowany przez Combes'a porządek dzienny Sarriera, opiewający: „Izba pochwala oświadczenie rządu, przechodzi do porządku dziennego“.

KRONIKA

Lwów, 23 października.

— **Sejmik relacyjny.** Otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie: Szanownych wyborców do Rady państwa z okręgu miast Sambor-Stryj-Drohobycz, mam zaszczyt prosić, ażeby raczyli się zebrać dnia 24 b. m. w Drohobyczu o godzinie 3 po południu w sali ratuszowej, dnia 25 b. m. w Samborze o godzinie 4 po południu w sali kasynowej i dnia 26 b. m. w Stryju o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej, celem wysłuchania mego sprawozdania poselskiego.

Lwów, 23 października 1903.

Prof. dr. G. Roszkowski.

— **Z Łańcuta.** Uzupełniając nasze telegraficzne sprawozdanie z pogrzebu ś. p. Alfredowej hr. Potockiej dodajemy, że po złożeniu zwłok do grobowca rodziny Potockich, odbyło się w salach pałacu łańcutkiego przyjęcie wszystkich

JERZY.

POWIEŚĆ.

IX.

(Ciąg dalszy).

Na dworcu był wieczór majowy, świeży, niebo bez jednej chmurki, wisało nad ziemią ciche, błękitne i gdzieś tam tylko rzadkimi gwiazdkami utkane. Zoczywszy na rogu ulicy jakiegoś posłańca, szybko podążył Rossoliński ku niemu. Ledwie zbliżył się jednak, posłyszawszy...

— Padam do nóg jaśnie księciu panu...

— A bodajże cię wszyscy dyabli wzięli! — zaklął pod nosem młodzieniec, zrobiwszy w duchu uwagę, że nie zawsze wypada być księciem i poszedł dalej. Znalazł wreszcie czego szukał. Przydybawszy nieznanego posłańca, wyprawił go z odpowiednią instrukcją, a pozbywszy się kłopotu, odechnął głęboko z ulgą.

— *Bon* — nareszcie! — szepnął, a w myśli dopowiedział sobie równocześnie: — No, luby stryjasek musi być na tamym świecie zadowolony ze mnie; *que diable*, namorodowałem się porządnie z tym owym Odrowąskim. — *Quel nom, ca ne passe pas par la gorge!* — dorzucił półgłosem uwagę.

W tej samej chwili opustoszała ulicą miasta przejeżdżała na gumach kawalerska, niezajęta dorożka. Książę spojrzął na zegarek.

— W sam czas... — mruknął i skinął na stangreta. Wskoczywszy zaś do pojazdu, rzucił adres pierwszorzędnej restauracji w stolicy, konie ruszyły ohocho, po asfalcie rozległ się przyspieszony, bez hałasu kół, jednostajny tętent. Dorożka niebawem zniknęła, mignawszy latarniami na zakręcie ulicy, unosząc młodego księcia, jadącego połączyć się z wesołym gronem uczujących towarzyszy i przyjaciół, swobodnego, już całkiem dalekiego myślą od stryja-księcia, Odrowąskiego *e tutti quanti*.

X.

Na niebie szarżało...

Błądawy, niepewny półmrok przedświutu wpadał do wnętrza gabinetu Jerzego Odrowąskiego, a prześlizgując się po meblach, ścianach i portretach, rozsiadał, kładł się na nich leniwie, odcieniami młodego przedporannego światła napelniając cały pokój. Naprzeciwko otwartych drzwi do sypialni, z nietkniętą pościelą, pogrążonej w cieniu, na szerokiej otomanie, w pół leżącej pozycji, spoczywał Jerzy i palił papierosa. Z pięć godzin już na jednym miejscu przesiedział tak nieruchomo w jakimś nieokreślonym półodrętwieniu fizycznym i duchowym, poddawszy się niepodzielnie i całkiem ogarniającej go apatii. Jak piorun z jasnego nieba ugodził w niego bowiem wczoraj lakoniczny biulet nieznanego księcia, zdzierając brutalnie swym głosem mściwiel z poza grobu, zasłoneżoną chwilowo na przeszłość. Ptak ludzkiego szczęścia odleciał od Jerzego. Zrozumiał on, że niema dla niego szczęścia, że nie wolno mu sięgać po nie, jemu skazańcowi błędnego koła honorowego kodeksu. Cóż mu więc pozostawało? Umrzeć!...

Stojąc tak na rozdrożu swego życia, Jerzy nie spał przez noc całą, bijąc się z

myślami, obojętny na wszystko dokoła. Stan jego zniechęcenia doszedł aż do tego stopnia, że nie chciał mu się nawet otworzyć listu, który przyniesiono mu z poczty wczorajszego wieczoru. Choć leżał na biurku, zauważył go dopiero niedawno, przed godziną. Jakiż list obchodzić go mógł teraz, po otrzymaniu od księcia biletu?... Co jednak mogło być w tym liście?... pomyślał.

Jerzy, sięgnawszy po mały, leżący na biurku z perłowej masy nożyk, systematycznie rozciął kopertę, a wyjąwszy list rozłożył go i okiem rzucił na nagłówek.

Odrowąż 5 maja. Drogi kuzynie!

Temu słowu zaczął się długi list, drobnem kłobocem pismem cały wypełniony. Jerzy widząc to, skrzywił się nieznacznie, obróciwszy ćwiartkę papieru, szybko spojrzął na podpis. — Odrowąska... — przeczytał. Więc jedyny krewny jego nazwiska umarł. Jerzy począł czytać list uważnie. W miarę, jak czytał, wyraz zubożenia i apatii począł powoli znikać z jego twarzy, a natomiast budziło się współczucie, zainteresowanie się, żal, a w końcu całkiem już widoczne wzruszenie.

W wyrazach pełnych uczucia, serdeczności i żalu kuzynka jego, Marya Odrowąska, donosiła mu o śmierci swego męża, zamieszkałego w Poznańskim. Artur Odrowąski zmarł nagle, pozostawiając żonę z kilkorgiem dzieci na czele powikłanych bardzo interesów. Z wieścią o jego śmierci, rzuciło się na biedną wdowę grono wierzyteli, mecząc ją bezlitośnie. W końcu kilku z nich do spółki wykupiło było prawie wszystkie zobowiązania, grożąc jej natychmiastową subastacją, oraz wyrzuceniem z rodzinnego zakątku. Kapitałisci niemieccy byli pwni wygranej i groźby ich były nie blahe. Popierało ich prawo, wspomagał nieprzebiegający w środkach hakatyzm, popychał wreszcie

potężniejszy od wszystkiego zysk, w nadziei ewentualnego odsprzedań majątku spółce kolonizacyjnej.

Bo rodzinne gniazdo Odrowąskich było w istocie wspaniałą rezydencją. Lasy Odrowąży i wysoko postawione gospodarstwo czyniło zeń nie lada gratkę dla goniącej za zyskiem szajki spekulantów.

Nieszczęśliwa wdowa pisała:

„Widzisz więc sam kuzynie i odczuwasz zapewne, jak straszne jest położenie moje obecne. Mój mąż, Artur, kochał cię bardzo, kochał prawdziwie przywiązaniem równie i ojca twego, jego w młodości opiekuna; wspominał o nim ze łzami wdzięczności. Pójmiesz więc teraz, drogi kuzynie, moją śmiałość i odwagę, z jaką udaję się do ciebie teraz z błaganem o pomoc przed wyrzuceniem z mienia, przed ruiną...“

Przejeżdżaj kuzynie!... Ratusz kobietę bezbronną w walce z hakatą i złymi ludźmi, a Bóg ci napewno to wynagrodzi, wdzięczność zaś moja i mych dzieci nie opuści cię do grobu, dogonna, trwała pójdzie w ślad za tobą aż przed tron Przedwiecznego i odkupi ci niezawodnie w Obliczu Jego, na ziemi popełnioną może gdzie winę!...

Kończąc list ten nadzieją, że nie zbędziesz mnie milczeniem, kuzynie, lub obojętnością, że nie odrzucisz mej prośby, zastanowisz się nad nią i ocalisz rodzinny Odrowąż, nie tylko jako krewny i Odrowąski, ale jako zany obywatel kraju, dobry Polak i patriota!...

Następował podpis i adres dokładny.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Maciej hr. Łubieński.

zebranych, a o godz. 3 zasiało w dwóch salach blisko sto pięćdziesiąt osób do obiadu.

JE. Roman hr. Potocki wraz z małżonką przyjmowali gości z tradycją w tych podwojach uprzejmością i gościnnością. Po obiedzie zwiędzała część zaproszonych wspaniały park łańcucki, ciepłarnie i oranżerye, z którymi tylko rotszildowski Hoheberg równać się może.

Równocześnie goszczono także w zabudowaniach dworskich liczną rzeszę włościan, przybyłych ze wszystkich okolicznych wsi na pogrzeb s. p. Alfredowej Potockiej.

Większa część zebranych opuściła pałac łańcucki wieczorem.

JE. Pan Namiestnik powrócił także wczoraj do Lwowa.

— **Wiece przemysłowe**, zwołane z inicjatywy Biura reklamy i rozpowszechnienia wyrobów krajowych przy Centralnym gal. Związku fabrycznym i krajowym Związku przemysłowym (Lwów, ul. Batorego 12), odbędą się w najbliższym czasie: w Buczaczu dnia 24 b. m. o godzinie pół do 7 wieczorem w sali Rady miejskiej; — w Jasle dnia 24 b. m. o godzinie 6 wieczorem w sali „Sokoła”; — w Janowie dnia 24 b. m. o godzinie 6 po południu w sali hotelowej; — w Krakowie dnia 25 b. m. o godz. 4 po południu w sali „Sokoła”; — w Czortkowie dnia 26 b. m. o godzinie 3 po południu w sali Rady powiatowej; — w Grybowie dnia 26 b. m.; — w Nowym Targu dnia 27 b. m. o godzinie 6 wieczorem w sali „Sokoła”; — w Myślenicach dnia 28 b. m. o godzinie 1 po południu; — w Mielcu dnia 28 b. m. o godzinie pół do 7 w sali straży ogniowej; — w Dębicy dnia 29 b. m. w sali kasynej; — w Radymnie dnia 29 b. m. o godzinie 3 po południu.

— **Pierwsze zebranie** towarzyskie członków „Czytelnicy akademickiej” odbędzie się w sobotę, dnia 24 b. m., o godzinie 7 wieczorem w lokalu Towarzystwa, na które wydział członków swych najgoręcej zaprasza.

— **Z Kasyna miejskiego**. Zapowiedziane na piątek 23 b. m. przedstawienie amatorskie, odbędzie się w niedzielę 25 b. m. Bilety na niedzielę wydawać się będzie od piątku.

— **Konkurs**. Zarząd Muzeum przemysłowego miejskiego we Lwowie ogłasza konkurs na projekty: 1. Oprawy wydawnictwa dzieł malarzy polskich p. t.: „Sztuka polska”. 2. Kominka majolikowego wraz z armaturą, oraz pieca majolikowego. 3. Sygnatury bibliotecznej (ex-libris) do ksiąg biblioteki Muzeum przemysłowego miejskiego we Lwowie.

— **Kolej Lwów-Podhajce**. Wydział krajowy uchwalił przedłożyć Sejmowi sprawozdanie z wnioskiem o podwyższenie dotacji krajowej na budowę kolei Lwów-Podhajce o 500.000 K., t. j. z kwoty 1.500.000 do wysokości 2 milionów koron. W ten sposób pozostałaby jeszcze kwota 350.000 K., którą mają pokryć strony interesowane.

— **Delegatami** Towarzystwa samopomocy lekarzy okręgu lwowskiego na nadzwyczajne walne zgromadzenie krakowskiego Towarzystwa samopomocy lekarzy, mające się odbyć w Krakowie w dniu 1 listopada b. r., wybrani zostali: dr. Kadyi, dr. Mikołajski i dr. Moszkowicz.

— **Prezesem** Rady powiatowej tremboelskiej wybrany został jednogłośnie hr. Jerzy Baworowski z Ostrowa, poseł na Sejm krajowy. Zastępcą wybrany został Józef hr. Koziebrodzki z Podhajcz.

— **Główny raport** oficerów rezerwowych odbędzie się dnia 4 listopada b. r. o godz. 9 przed południem w komendzie uzupełniającej okręgowej nr. 30 przy ul. Gródeckiej 8.

— **Wiece** urzędników poczt i telegrafów odbędzie się we Lwowie w niedzielę, dnia 25 b. m., o godzinie 4 po południu w sali wykładowej w głównym gmachu pocztowym. Na porządku dziennym: 1. Stosunki awansowe urzędników poczt. 2. Zmniejszenie czasu służby z 40 na 35 lat. 3. Urlopy i odpoczynki świąteczny. 4. Pragmatyka służbowa.

— **Wieczór Kościuszkowski** urządzi w niedzielę, dnia 25 b. m., w sali własnej Stowarzyszenie „Skała”.

— **Wydział** lwowskiego Towarzystwa Żywiarskiego zaprasza członków swoich na posiedzenie dorocznego walnego zgromadzenia, które odbędzie się w lokalnościach stawów Panieńskich w sobotę, dnia 7 listopada b. r., o godzinie 6 wieczorem.

Statutem oznaczony komplet wymaga obecności przynajmniej 24 członków. W braku tegoż, zgromadzenie to odbędzie się w najbliższych dniach bez względu na komplet.

— **W zakładzie ubezpieczenia** robotników od wypadków dla Galicji i Bukowiny we Lwowie zgłoszono w III kwartale 1903 roku ogółem 807 wypadków.

Zakład załatwił w tym czasie 1124 spraw wypadkowych, a tytułem rent wypłacił w III kwartale b. r.:

Ascendentom 1883 K. 06 h., przemijając niezdolnym do zarobkowania 16.667 K. 51 h., stale niezdolnym do zarobkowania 119.708 K. 83 h., wdowom 14.890 K. 44 h., sierotom 19.674 K. 18 h.

Tytułem odprawy wypłacił wdowom 2449 K. 44 h., tytułem kosztów pogrzebu 1249 K. 20

h., a tytułem kosztów dochodzenia wypadków 7580 K. 3 h.

Wypłacono nadto wartość kapitałową rent 2189 K. 49 h.

Ogółem wypłacił Zakład tytułem odszkodowań w ciągu III kwartału 1903 r. 186.292 K. 18 h.

Na pokrycie wynagrodzenia rent powyższych oraz wypłaconych już w I i II kwartale r. b. deklarowano lub nałożono z urzędu od 1 czerwca do 30 września 1903 r. tytułem opłat 461.738 K. 25 h.

— **Na gipsową sznurówkę** dla trzy-nastoletniej Zosi Różyckiej, złożyli w administracji *Gazety lwowskiej* pp.: O. S. 1 K., M. R. 1 K., Władisław F. z Kęt 1 K., Zosia R. z Tarnopola 5 K. 3 h.; razem 8 K. 3 h.

— **Z komisji zdrowotnej**. Miejska stała komisja zdrowotna obradowała w tym tygodniu nad sprawą uwolnienia niezdolnych mieszkańców Lwowa od opłaty za przedsiębraną w ich mieszkaniach dezynfekcję w razie pojawienia się choroby zakaźnej. Doświadczenie wielokrotnie bowiem pouczyło, że ponieważ dezynfekcja musi być opłaconą, ludzie ubożsi wszelkimi siłami starają się zapobiedz przedsięwzięciu w ich domu dezynfekcji. Komisja postanowiła więc przedłożyć Radzie miejskiej stosowny wniosek.

Prośbę Towarzystwa „Ruskiej lecznicy” o przedłożenie do c. k. Namiestnictwa podania o zezwolenie na otwarcie tej lecznicy, komisja sanitarna przyjęła z pewnem zastrzeżeniem; wobec bowiem istniejących już: polikliniki, ambulatoriów klinicznych, Towarzystwa ratunkowego, licznych bezpłatnych ambulatoriów u lekarzy prywatnych, — nie daje się *de facto* odczuwać potrzeba tworzenia drugiej lecznicy. Wobec jednak przychylniej opinii fizyka, który uznał i lokal i urządzenia za odpowiednie i nie liczących tylko zażądał uzupełnień, komisja zdrowotna dała również w tej sprawie swoje przyzwolenie, żądając między innymi, by tak zwany regulamin domowy ułożony był w językach polskim i ruskim.

— **Wiece akademickie**. Z Krakowa donoszą nam: Wczoraj wieczorem odbył się w „Collegium novum” w sali Kopernika wiec akademicki w sprawie zajęcia na Uniwersytecie lwowskim. Przewodniczył akad. Michejda. Brało udział przeszło 100 słuchaczy i słuchaczek. Ze Lwowa przybył jako delegat Czytelnicy akademickiej akademik Stronkowski.

Po burzliwych obradach uchwalono rezolucję, zaproponowaną przez akad. Smoleńskiego, opiewającą: „Wobec faktu, że brutalne znieważenie osoby rektora Uniwersytetu lwowskiego przez studentów ruskiej narodowości jest czynem nie tylko w najwyższym stopniu uwłaczającym powadze Wszechnicy, lecz także przedewszystkiem z góry obmyśloną i planowo przeprowadzoną manifestacją polityczną przeciw polskiemu charakterowi Uniwersytetu lwowskiego, młodzież Wszechnicy Jagiellońskiej zebrana na wiecu dnia 22 października b. r., potępia ów barbarzyński czyn i wyraża uznanie za stanowcze strzeżenie praw polskości rektorowi Uniwersytetu lwowskiego”.

— **Kronika policyjna**. Maszynę do szycia, wartości 300 K., skradziono wczoraj szewcowi Józefowi Wolbie. Maszynę miał zabrać w czasie nieobecności Wolby w mieszkaniu szlifierz Piotr Gross.

— **Z krakowskiej Rady miejskiej**. Na wczorajszym posiedzeniu Rady miejskiej odczytano rezygnację dr. Stanisławskiego z urzędu II wiceprezenta miasta, z powodu objęcia urzędu w Kasie oszczędności m. Krakowa.

Rada uchwaliła wniosek nagły r. Miedniska, aby magistrat wraz z Izłą handlową poczynił kroki, celem zapewnienia rękodzielnikom do-stawy mundurów dla podurzędników i służby kolei państwowych. Dotychczas wykonywa je zakr. zakł. więzienny, a miarę bierze jeżdżący po stacyach więzień pod eskortą dozorcę z bagnetem.

Uchwalono dalej list fundacyjny fundacyi s. p. Ludomira Pruszyńskiego dla literatów polskich.

Na posiedzeniu tajnem toczyła się dyskusja w sprawie wyboru dyrektora wyższych kursów dla kobiet im. Baranieckiego. Wyboru nie dokonano z powodu braku kompletu.

— **S. p. Kazimierz Wiktor**. Piszą nam z Sanoka: Dwudziestego października b. r. umarł w Krakowie po krótkiej słabości Kazimierz Wiktor, najwybitniejszy obywatel ziemi sanockiej. Była to postać ze wszelkich miar wyjątkowa; zdolności i charakter zmarłego uprawniały go do zajęcia pierwszorzędного stanowiska w społeczeństwie, ale skromność, która była znamionem cechą jego charakteru, a może także przywiązanie do ziemi sprawiły, że nie chciał nigdy oderwać się od roli i temu warstwowi pracy poświęcił wszystkie swoje siły. Człowiek złotego serca, a żelaznej pracy umiał sobie zdobyć w całej okolicy jednomyślne i bardzo gorące uznanie i ogólną miłość. Od szeregu lat nie było w ziemi sanockiej jednej sprawy ważniejszej, o którejby s. p. Kazimierz Wiktor nie zabierał doradczego, bardzo często decydującego głosu.

Właściciel pięknego klucza zarszynieckiego, do którego należą majątki Zarszyn, Długie, Wróbbik królewski, Wróbbik szlachecki i Niebieszczy, gospodarował w nim znakomicie, a dla

włościan, miał zawsze otwarte serce i dłoń pomocną. To też śmierć powszechnie przez włościan czczono i kochanego dziedzica jest dla nich prawdziwym ciosem.

Zmarły liczył zaledwie 58 lat, a zgon jego osieroca sędziwą matkę p. Adelę z Czerwińskich, oraz trzech synów Jana, Stanisława i Władysława. Żona s. p. Kazimierza s. p. Lucyna z Górskich wyprzedziła o parę lat śmierć męża. Pogrzeb odbędzie się w sobotę w Zarszynie.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: We Lwowie, Józef Czyżewski, emer. urzędnik kraj. Dyrekcji skarbu, w 72 roku życia; — Jan Kazimierz Dąbrowski, krawiec, w 55 roku życia.

W Krakowie, Henryk Morgenstern, ogrodnik, w 71 roku życia.

W Brzesku, Faustyn Czajkowski, tamtejszy pocztmistrz.

W Czerniowcach, dr. Karol Reifenkugel, dyrektor biblioteki Uniwersytetu czerniowieckiego, w 57 roku życia; — Jakób Kohn, b. poseł na Sejm krajowy, w 82 roku życia.

— **Morderstwo z zemsty**. Z Jarosławia donoszą do jednego z tutejszych pism, że wczoraj w nocy zamordował rekrut Błażdziński w koszarach 40 p. p. spiących swych przełożonych, plutonowego Drozda i freitra Sudola. Powodem zbrodni ma być zemsta.

— **Jubileusz tunelu**. Dnia 18 b. m. obchodzone uroczystości 20-letni jubileusz przebiecia sztolni kierunkowej tunelu przez Arlberg w Przedarlunii. W uroczystości wzięli udział: P. Minister kolei Wittek, szefowie sekcji Licharz, Wurm i Lilienau, radca Dworu Poschacher i inni. Zwiedzono tunel, szkoły okoliczne i miejsca wiecznego spoczynku tych osób, które zmarły przed 20 laty w czasie swej pracy przy budowie tunelu-jubilata. Przechadzka po nad tunelem nie doszła do skutku z powodu zasp śniegowych.

Uczestnicy jubileuszu wysłali depesze hołdu do Naji. Pana, oraz telegraficzne pozdrowienie do b. Ministra bar. Pino, który brał udział przed laty przy uroczystym otwarciu tego tunelu jako ówczesny Minister handlu.

— **Śmiertelny wypadek na polowaniu**. Z Olsztyna telegrafują: Tutejszy bankier i właściciel browaru Dromtra, został zastrzelony przez nieuwagę jednego strzelca na polowaniu z chartami.

— **Z Pragi** donoszą: We Friedlandzie i w całym okręgu libereckim aresztowano przeszło 80 panien, mężatek i wdów, pod zarzutem zbrodni spędzenia płodu. Robotnik Lange, pochodzący ze Śląska pruskiego, miał pośredniczyć pomiędzy kobietami a akuszerkami.

— **Samobójstwo**. Z Tryestu telegrafują: Odebrała tu wczoraj sobie życie, wyskoczywszy z okna III piętra, żona dyrektora tutejszej poczty, Simlicha. Samobójczyni, jako studentka medycyny, usiłowała już była dwa razy odebrać sobie życie. Sądzą, że powodem rozpaczliwego czynu była mania samobójcza.

— **Wypadek w Tatrach**. Literat słowacki Hawlasa, gorliwy taternik, chciał tymi dniami dostać się na Krywań. Idąc lasem, wpadł w zastawioną na niedźwiedzie pułapkę, z której nie mógł się wydostać i całą dobę naprosto wyglądał ratunku. Nadszedł wreszcie leśniczy i myślał, że to kłusownik, chciał strzelić do niego. Hawlasa jednak miał jeszcze na tyle sił, że wyłomaczył leśniczemu spręż, poczem został ze stępiec uwolniony, ale poniósł tak ciężkie skaleczenia, że mu musiano amputować nogę.

— **Nowa sekta**. W Rydze pojawiła się nowa sekta religijna, będąca odłamem baptystów. Sekciarze obchodzą soboty i na swych zebraniach sobotnich odbywają obrzędy „mycia nóg” i „pocałunku braterskiego”. Obowiązani są oni składać dziesięciny ze wszystkich swych dochodów na rzecz kierowników sekty. Założycielami sekty są wychodźcy z Prus, którzy zyskują coraz więcej prozelitów wśród Żydów.

— **W Berlinie** powzięto myśl wzniesienia nowego wielkiego pałacu sztuk pięknych. Nowa sala koncertowa mieścić ma 5000 osób, a na estradzie 800 wykonawców dla dzieł orkiestrowo-choralnych. Do komitetu założycieli należą: Joachim, Ryszard Strauss, rzeźbiarz Lessing i malarz prof. Vogel. Nowy gmach, zawierający też liczne sale wystawowe i lokal restauracyjny, stanie w zachodniej części miasta.

— **Katastrofa kolejowa**. Z Pittsburga donoszą: Na kolei Wabash (prowadzącej z Chicago do Buffalo) podczas budowy mostu runęły konstrukcyjne żelazne do rzeki Monongasiele. Wielu robotników utonęło. Wydobyto już dziesięć ciał.

— **Frekwencja** w szkołach średnich na Bukowinie. Wszystkie gimnazja bukowinśkie liczą w r. b. 3465 uczniów (między tymi 158 prywatystów) i 96 uczniów na kursach przygotowawczych. Z liczby tej przypada na I klasę 797, na II klasę 640, na III klasę 566, na IV klasę 439, na V klasę 366, na VI klasę 275, na VII klasę 212, na VIII klasę 170 uczniów.

Jedyna Szkoła realna na Bukowinie, t. j. gr. or. Szkoła realna w Czerniowcach liczy 626 uczniów (między tymi 9 prywatystów), w 7 klasach głównych i 8 równorzędnych. Na poszczególne klasy przypada: I 166, II 90, III 104, IV 91, V 62, VI 60, VII 53 uczniów.

— **Ofiary trzęsienia ziemi**. Do Stansdard donoszą z Odessy, że ostatnie trzęsienie

ziemi w Chorasanie zniszczyło 13 wsi; 250 ludzi zostało zabitych a 5000 znajduje się bez dachu.

— **Niezwykłe śmiała kradzież** popełniono w ubiegłym tygodniu w Londynie. — Firma Kniglit, Frank i Butley posiada przy Condit-street znaną halę licytacyjną, gdzie kupcy i osoby prywatne wystawiają dzieła sztuki i cenne przedmioty na sprzedaż. W piątek miała się odbyć licytacja kosztowności, oszacowanych na 10.000 funtów. Dnia poprzedniego umieszczono kosztowności w szklanych kasetach, aby publiczność mogła je obejrzeć, następnie zamknięto je w ogniotrwałej, potężnej kasie. — Na drugi dzień, po otwarciu biur, znaleziono, że złodzieje w nocy rozbili kasę i zabrali cenne klejnoty. Rabunek dokonano z tą samą zręcznością, jaką cechowała kradzież słynnego portretu księżnej Devonshire przez Gainsborougha, dwadzieścia siedm lat temu.

Kronika prowincjonalna.

— **Borszczów. (Pożar)**. Dnia 8 października b. r. wybuchł w Kapuścinach w zagrodzie Procia Konyka pożar, który przy silnym wietrze przeniósł się na sąsiednie chaty. Pastwą płomieni padło sześć zagród włościańskich, wraz ze zbiorami. Ogólna szkoda dochodzi do 7.500 koron z których 1.400 było ubezpieczone. Pięć rodzin pozostało bez dachu.

— **Drohobycz. (Pożar)**. W Dobrowlanach wybuchł 16 października w spichrzu Prokopa Bojki pożar, który zniszczył ośm zagród włościańskich. Szkoda wynosi 34.800 kor. z czego ubezpieczenie pokryje zaledwie 5.200 kor. Pożar spowodowały dzieci bawiące się zapalkami.

— **Husiatyn. (Pożar)**. W Probużnej wybuchł dnia 3 b. m. pożar, który w przeciągu godziny zniszczył do szczytu 16 gospodarstw włościańskich. Dwadzieścia jeden rodzin pozostało bez dachu i chleba. Szkoda, zarządzona pożarem, wynosi około 21.000 koron. Pożar wzniecił dzieci bawiące się zapalkami.

— **Jaworów. (Dwa śmiertelne wypadki)**. W odosobnionej karczmarce na terytorium gminy Wierzbiana, dolewała onegdaj żona szynkarza, Abrahama Adlera naftę do lampy, przyczem przyswicał jej świecę 7-letni syn tak nieostrożnie, że nafta się zajęła, a eksplodując poparzyła ich w straszny sposób. Mimo natychmiastowej pomocy lekarskiej, oboje zmarli w kilkanaście godzin później.

— **Mielec. (Pożar)**. W tych dniach zgorzały w Krzemienicy 3 zagrody włościańskie wraz z całą tegoroczną kresencją, sprzętami gospodarczymi i ruchomościami domowymi. Szkoda wynosi około 6415 K. Pożar spowodowały dzieci bawiące się zapalkami.

— **Podhajce. (Pożar)**. W gminie Wierzbowie poszło w tych dniach z dymem 8 gospodarstw włościańskich wraz z tegoroczną kresencją. Szkoda pożarem tym wyrządzona wynosi około 12.000 koron. Z pogorzelców tylko Józef Koroliszyn, w którego domu wybuchł pożar z powodu nieostrożnego obchodzenia się jego dziecka z zapalkami, był ubezpieczony od ognia na 2000 koron.

— **Podhajczyki. (Pożar)**. Wśród silnego wichru wybuchł tu onegdaj w domu Michała Feszczyzna pożar, który rozszerzwszy się na sąsiednie budynki, zniszczył do szczytu 25 domów mieszkalnych z zabudowaniami gospodarskimi, wyrządzając szkodę na przeszło 24.500 koron. Pogorzelcy byli ubezpieczeni na łączną kwotę 17.367 koron. Powodem wybuchu pożaru była wadliwa budowa komina.

— **Rawa. (Pożar)**. Dnia 9 bm. około godziny 1 z południa, wybuchł pożar we wsi Hrebennem w stajni włościanina Wasyla Demkowa a przerzuciwszy się na sąsiednie budynki zniszczył całą jego zagrodę a nadto 13 jeszcze sąsiednich gospodarstw. Ogólna szkoda wynosi przeszło 11.800 kor. i w znacznej części była ubezpieczoną. Ogień według wszelkiego prawdopodobieństwa wzniecił zbrodnia ręką.

— **Sniatyn. (Pożar)**. Na folwarku Dołhe, należącym do obszaru dworskiego w Trójcy a dzierżawionym przez Uszera Schaubera, zniszczył w tych dniach pożar zabudowania gospodarcze wraz z młocarnią konną i tegoroczną kresencją. Szkoda wynosi przeszło 26.000 kor. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda była w całości ubezpieczona w krakowskim Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń i w Towarzystwie „Phönix”.

— **Stanisławów. (Pożar)**. W dniu 3 b. m. zgorzały w Knihininie wsi trzy domki mieszkalne wraz z przyległymi komórkami. — Znaczna szkoda wynosi przeszło 4000 koron i była w całości ubezpieczona. Przyczyna pożaru niewiadoma.

— **Tarnopol. (Pożar)**. Z karczmy w Smykowiec wybuchł w tych dniach po godzinie 1 w nocy z niezbadanej dotąd przyczyny pożar, który w obec długotrwałej posuchy i wichru obrócił w jedną chwilę w perzynę oprócz tej karczmy także 10 domów mieszkalnych i 23 zabudowań gospodarczych wraz ze wszystkimi pługami. Ogólna szkoda w domach mieszkalnych i budynkach gospodarczych wynosi przeszło 13.000 koron, w ziemiopłodach i ruchomościach

około 8000 koron. Z 11 pogorzalców tylko sześciu było ubezpieczonych na nieznaczną stosunkowo kwotę.

Notatki literacko-artystyczne.

„Włochy”. Wydawnictwo artystycznego tego albumu, o którym niejednokrotnie wspominaliśmy na tem miejscu, dobiegło już do końca. Nadano nam właśnie ostatnie dwa zeszyty pięknego dzieła 29 i 30. Całość przedstawia się istotnie okazale i dać może przybliżone wyobrażenie o czarach i cudach włoskiej przyrody, architektury, malarstwa i rzeźby.

Z teatru. Jutrzejsza premiera sensacyjnej sztuki hr. Lwa Tołstoja „Zmartwychwstanie” świetnie się zapowiada. Kasa teatralna w obciążeniu. Wiele osób nie mogąc dostać już biletów na sobotę, zakupuje je na drugie przedstawienie w poniedziałek.

W niedzielę o pół do czwartej po południu ku uczczeniu rocznicy Kościuszkowskiej daną będzie znakomita sztuka Lasoty „Kościuszkę pod Racławicami” z p. Woleńskim w roli tytułowej.

Najbliższą premierą po wystawieniu „Zmartwychwstania” będą dwa wielce oryginalne i nader zajmujące utwory, a mianowicie Maeterlincka „Cud św. Antoniego” i Jerzego Grabieca „Zuzanna w kąpiel”. Obie nowości dane będą w przyszły piątek; potem przyjdzie sztuka St. Przybyszewskiego p. t. „Śnieg”, a następnie Oktawa Mirbeau „Interes interesem” sztuka grana obecnie na wszystkich scenach europejskich.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, w piątek po raz pierwszy „Madame Sherry”, operetka w 3 aktach Hugo Feliksa (z repertuaru wiedeńskiego Carlteatru).

W sobotę po raz pierwszy „Zmartwychwstanie”, sztuka w 4 aktach z prologiem hr. Lwa Tołstoja i Henryka Bataille, (z repertuaru teatru „Odéon” w Paryżu).

W niedzielę o godzinie pół do 4 po południu „Kościuszkę pod Racławicami”, obraz historyczny w 5 aktach ze śpiewami przez W. A. Lasotę; z p. Woleńskim w tytułowej roli;

wieczorem o godzinie pół do 8 po raz drugi „Madame Sherry”, operetka w 3 aktach Hugo Feliksa (z repertuaru wiedeńskiego Carlteatru).

W poniedziałek po raz drugi „Zmartwychwstanie”, sztuka w 4 aktach z prologiem hr. Lwa Tołstoja i Henryka Bataille (z repertuaru teatru „Odéon” w Paryżu).

We wtorek po raz trzeci „Madame Sherry”, operetka w 3 aktach Hugo Feliksa (z repertuaru wiedeńskiego Carlteatru).

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 22 października b. r.).

Wczorajsze posiedzenie Rady otworzył prezydent dr. Małachowski o godzinie 7:30 wieczorem.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego, r. dr. Główny interpelował prezydenta, czy mu wiadomo, w jakim stadium znajduje się sprawa założenia miejskiej Kasy oszczędności i czy jest nadzieja, że Kasa ta w najbliższej przyszłości wejdzie w życie.

W odpowiedzi na tę interpelację oświadczył dr. Małachowski, że w sprawie tej kilkakrotnie udawał się już do obecnego P. Namiestnika z prośbą o jej załatwienie. P. Namiestnik odpowiedział jednak, że nie mógł się dotychczas w sprawie tej rozpatrzyć; uczyni to jednak natychmiast, skoro tylko ukończy się sesja sejmowa. Przyszedł nawet wysłuchać wywodów komisji, wybranej dla sprawy miejskiej Kasy oszczędności i zakładu zastawniczego, na specjalnie zwołać się mającej konferencji.

R. Czarnecki zapytywał znów prezydenta co się stało z petycją stróżów kamienicznych, wniesioną jeszcze przed trzema miesiącami.

Prezydent dr. Małachowski odpowiedział, że w skutek powyższej uchwały Rady przeprowadził magistrat dochodzenia, czy i o ile obecne mieszkania stróżów są odpowiednie. Wynikiem tych dochodzeń było usunięcie stróżów z wielu pomieszczeń, które nie odpowiadały swemu celowi. Ponieważ w petycji stróżów znajdują się także inne żądania, przeto dla ich załatwienia zwoła w najbliższych dniach posiedzenie magistratu. Spodziewa się, że wnioski magistratu w sprawie tych żądań przedłożone zostaną niebawem także Radzie miejskiej.

Z porządku dziennego r. Markiewicz referował sprawę opału dla ubogich. Referent wniosł, aby gmina zakupiła 20 do 25 wagonów drzewa opałowego, kazała je

porządkować i w wiązkach po 20 klg. odstępować ubogiej ludności po własnej cenie. Prócz tego zakład gazowy miałby sprzedawać koks niezamożnym rodzinom 100 klg. za 2 40 K., ubogim zaś 100 klg. za 2 K.

Składy z drzewem i koksem miałyby być urządzone w ratuszu i w każdej dzielnicy przy komisaryatach.

W dyskusji nad tą sprawą zabrał przede wszystkim głos r. Jonasz i domagał się odesłania jej dla zaopiniowania do sekcji finansowej.

R. Walichiewicz i Riedl wyrazili życzenie, aby zamiast wprowadzenia w życie miejskich składów taniego opału, zakład gazowy zniżył cenę koksu dla ubogich.

R. dr. Rutowski był zdania, że najlepszym wyjściem z tej całej sprawy byłoby objęcie przez miasto sprzedaży węgla na wzór Krakowa.

R. prof. Pawlewski wykazywał, że koks nie nadaje się na opał dla ubogich, ze względu na to, iż mieszkania biedaków nie posiadają odpowiednio urządzonych pieców.

R. dr. Roszkowski żądał odesłania sprawy napowrót do sekcji I. (dobroczynności), celem zastanowienia się jeszcze raz nad projektem przedstawionym przez referenta i przedłożenia kosztorysów urządzenia takich składów.

R. Hudec oświadczył się za wprowadzeniem w życie miejskich składów węgla opałowego; na razie jednak żądał odesłania sprawy napowrót do komisji, z poleceniem zdania sprawozdania do dwóch tygodni.

R. dr. Rydygier wniosł, aby obecnie Rada uchwaliła jakąś kwotę na zakupno i dostarczenie biedakom paliwa, zanim sprawa referowana przez p. Markiewicza wejdzie znów na porządek dzienny.

W głosowaniu uchwalono wnioski r. dr. Roszkowskiego i dr. Rutowskiego.

R. Pawlewski referował następnie sprawę ustanowienia etatu urzędników miejskiego zakładu gazowego.

Proponowany etat urzędników gazowni miejskiej obejmuje 14 osób. Z tego posada i stanowisko dyrektora unormowane są już uchwałą z r. 1898, liczba tedy nowo kreować się mających posad wynosi 13. W tej liczbie jest 2 techników, 6 urzędników rachunkowych, 1 urzędnik manipulacyjny, 1 kontrolor rurociągów, 1 kontrolor instalacji, 1 magazynier i 1 inkasent. Posady techniczne są następujące: 1. inżynier-adjunkt w randze IX i prawem awansu do VIII. klasy rangi; 2. inżynier-asystent w randze X. z prawem awansu do IX. rangi. Pierwszy z nich powołany do zastępstwa dyrektora zakładu w razie potrzeby ma mieć studia politechniczne wydziału mechanicznego; drugi wydziału chemicznego.

Dla urzędników rachunkowych przepisane jest ukończenie wyższej szkoły średniej i egzamin z rachunkowości państwowej, a sześć posad tej kategorii rozdziela się w ten sposób, że cztery należy do IX. jedna do X. i jedna do XI. rangi. Posady te są: 1. buchalter, 2. kasyer, 3. likwidator, 4. adjunkt rachunkowy I. klasy (wszystcy w IX. randze), 5. adjunkt rachunkowy II. klasy w X. randze i 6. urzędnik rachunkowy jako kasyer pomocniczy w XI. randze.

Do rangi X. przydzieleni są magazynier i inkasent, do rangi XI. oficyał manipulacyjny, kontrolor rurociągów i kontrolor instalacji. Dla pięciu posad ostatnich przepisana jest jako kwalifikacja ukończenie niższej szkoły średniej lub szkoły wydziałowej, tudzież odpowiednia praktyka.

Po zapadnięciu uchwały Rady miejskiej nastąpi obsadzenie posad powyższych na podstawie wniosków dyrektora zakładu, przedewszystkiem osobami już obecnie w służbie zakładu pozostającymi, a dopiero o ile na niektóre posady nie będzie kandydatów stosownych, zostanie rozpisany konkurs zewnętrzny.

Urzędnicy gazowni podlegać będą ustawie służbowej tudzież statutowi emerytalnemu miejskiemu, ponadto zaś — ze względu na odrębne właściwości zakładu — także instrukcyi specjalnej, która później zostanie przez Radę miejską ułożona.

W dyskusji nad sprawozdaniem referenta r. dr. Misiński domagał się zaliczenia urzędników miejskiego zakładu gazowego do ogólnego etatu miejskiego, gdyż w ten sposób możnaby urzędnikom tym o szczerpłym etacie, umożliwić awans do wyższych rang.

Wiceprezydent Michalski popierał wnioski komisji gazowej, sprzeciwiając się wnioskowi r. dr. Misińskiego.

Po przemówieniach pp. Neumanna i Czarneckiego zamknął prezydent dr. Małachowski z powodu spóźnionej pory posiedzenie, zawiadamiając Radę, że w sprawie reskryptu namiestnictwa co do używania przez magistrat języka ruskiego w pismach wystosowanych do Towarzystw ruskich w skutek uchwały sekcji V. zwoła osobne posiedzenie.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Zmiana statutów giełdowych. (Tel.). Plenarne zgromadzenie wiedeńskiej giełdy produktów, uchwaliło zmianę statutów giełdowych w tym kierunku, aby obroty giełdy produktów rozszerzyć na handel wszystkimi rolniczymi produktami, jakoteż ich przetworami i produktami ubocznymi. Dalej postanowiono utworzyć specjalną komisję rzeczoznawców, w celu otrzymywania fachowych orzeczeń o towarach.

Wyrób wódki w Galicyi. W miesiącu sierpniu 1903 roku wywarzono w 14 gorzelniach ogółem 181.952 do wyrobu oznajmionych stopni alkoholu. Mianowicie było w ruchu gorzelni: w okręgu brodzkim 1 (2.200), brzeżańskim 1 (300), krakowskim 1 (2.800), kołomyjskim 1 (14.000), samborskim 1 (700), stanisławowskim 4 (123.700), tarnopolskim 3 (14.052), żółkiewskim 2 (24.200).

Wyrób piwa w Galicyi. W miesiącu sierpniu 1903 r. ogółem było w ruchu 92 browarów, w których wywarzono 69.890 hektolitrow piwa. Browarów było w ruchu i wywarzono w okręgu: brodzkim 10 (7.237 hekt.), brzeżańskim 4 (1.524 hekt.), czortkowskim 3 (428 hekt.), jarosławskim 12 (3.642 hekt.), kołomyjskim 3 (2.256 hekt.), krakowskim 4 (2.050 hekt.), lwowskim 4 (4.458 hekt.), nowosądeckim 6 (2.771 hekt.), przemyskim 2 (3.480 hekt.), rzeszowskim 9 (4.485 hekt.), samborskim 5 (2.142 hekt.), sanockim 3 (2.580 hekt.), stanisławowskim 6 (4.029 hekt.), tarnopolskim 10 (2.834 hekt.), tarnowskim 3 (18.170 hekt.), wadowickim 6 (7.564 hekt.), żółkiewskim 2 (240 hekt.). W mieście Krakowie 2 (2.094 hekt.), we Lwowie 1 (9.800 hektolitrow). Ogółem 95 browarów wywarzyło 81.784 hekt.

Produkcyja i sprzedaż soli. W miesiącu sierpniu 1903 wynosiła produkcyja soli w Galicyi 95.905 cent. m., sprzedaż zaś z zapasów 129.055 cent. metr. W tym samym miesiącu r. 1902 wynosiła produkcyja 104.597 cent. metr., sprzedaż zaś z zapasów 114.712 cent. metr. Z porównania wypływa, iż w roku 1903 wyprodukowano o 8.692 cent. metrycznych mniej, i sprzedano 14.293 cent. metrycznych, niż w tym samym okresie roku ubiegłego.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 22— do 22-10. loco Olomuniec 20-75 do 20-85, loco Berno-Wiedeń 20-80 do 20-90, na grudzień loco Aussig 20-40 do 20-50. Cukier w kostkach: prima 75— do 75—, secunda 74-50 do 74-50. Spirytus kontyngentowany loco Wiedeń 40-60 do 40-80. Nafta kaukaska: transito Tryest 8-25 do 8-75, galicyjska przełoczysta 29— do 29-50. (Ceny w koronach).

Targ zbożowy.

Lwów, 23 października. Waluta koronowa. Cena za 50 kg. loco Lwów. Pszenica gotowa 8— do 8-25, pszenica na termin 7-70 do 8—, żyto gotowe 6-20 do 6-50, żyto na termin 5-80 do 6-10, owies obrocny gotowy 5-60 do 6—, owies obrocny na termin 5-25 do 5-50, jęczmień pastewny 3-75 do 5—, jęczmień browarniczy 5-25 do 5-75, rzepak 8-75 do 9-10, lnianka — do —, groch pastewny — do —, groch do gotowania — do —, wyka 5-25 do 5-40, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 4-60 do 4-75, hreczka 5-50 do 6—, kukurudza nowa 4-80 do 5-25, kukurudza stara — do —, chmiel za 56 kilo 180— do 195—, konieczyna czerwona 48— do 53—, konieczyna biała 45— do 60—, konieczyna szwedzka 45— do 55—, tymotka 20— do 23—.

Spirytus loco za 50 litr. gotowy paritas Tarnopol 18-25 do 18-40 za 50 litr. paritas Tarnopol na termin — do —, wyranty — do —, ekskontyngentowy 10-25 do 10-40.

OSTATNIA POCZTA

Wiadomość, podana przez Zeit a następnie reprodukowana w niektórych pismach tutejszych, jakoby JE. Pan Namiestnik hr. Potocki zniewolił ks. Fijałkę, gdy ten w pierwszym wyborze rektorem wybrany został, do rezygnacji, jest — wedle informacji Gazyety Narodowej — zupełnie nieprawdziwą.

Wiener Zeitung donosi: P. Minister oświaty zatwierdził uchwałę wydziałów prawniczych, przyznającą veniam legendi star-

szemu inspektorowi podatkowemu dr. Jerzemu Michalskiemu, jako docentowi skarbowości i austriackiego prawa skarbowego w Uniwersytecie Jagiellońskim i dr. Józefowi Buzkowi jako docentowi prawa administracyjnego w Uniwersytecie lwowskim.

Z kół bliskich Watykanowi otrzymuje Pol. Corr. wiadomość, że na najbliższym konsystorzu oprócz msgra Merry del Val otrzymają kapelusze kardynalskie między innymi msgr Calligaris, biskup Padwy i majordomus watykański Caggiano de Azevedo. Majordomem zostanie w miejsce Caggiana msgr. Bisleti, a w jego miejsce obejmie obowiązki podkomorzego (maestro di Camera) msgr. Miquatelli. Majordomowi przydzielone zostaną także obowiązki prefekta apostolskich pałaców, które pod Leonem XIII sprawował kardynał Mocenni.

Kardynał Lecot zamierzał skłonić episkopat francuski do wystosowania memoriału z żądaniem, iżby Ojciec św. przyjął p. Loubeta podczas pobytu prezydenta w Rzymie. Zamiaru tego jednak nie udało mu się wykonać. Jak z Paryża donoszą, pomysł kardynała Lecot nie znalazł poklasku ani u rządu francuskiego, ani w Watykanie. W Paryżu panuje przekonanie, że Papież nie przyjmie Loubeta.

Jak Pol. Corr. donosi, zaprzeczają także, jakoby dotychczasowy ambasador francuski przy Watykanie Nisard i nuncjusz papieski w Paryżu Lorenzelli mieli być odwołani ze swych stanowisk.

Prasie włoskiej ciągle jeszcze brak zgody w kwestyi, czy przesilenie gabinetowe da się uniknąć, czy też musi nastąpić. Obok innych odzywają się obecnie głosy, wskazujące na to, że gabinet powinien przedstawić się Izbie w najbliższym składzie, by spowodować uchwałę, która rozjaśniłaby sytuację i dała mu wskazówkę, co ma począć. Obawiają się jednak, iż ciągle pogarszający się stan Zanardelli zmusi gabinet do podania się do dymisji.

W Belgradzie poczyną coraz więcej wiary znajdować przypuszczenie, że w najbliższym czasie skupeczyna będzie rozwiązana, gdyż frakcyje radykalne nie mogą pogodzić się co do kandydatów do Rady stanu. W razie rozwiązania skupeczyny albo dzisiejszy gabinet przeprowadzi wybory, albo też umiarkowani radykali z Pasiczem na czele utworzą nowy gabinet.

Mowa tronowa króla Oskara, odczytana na otwarciu norweskiego storthingu, zwróciła na siebie powszechną uwagę zapowiedzią, że z niektórymi państwami już rozpoczęto rokowania, z innymi będą rozpoczęte w sprawie zawarcia umów o rozstrzygnięciu spraw spornych za pośrednictwem sądu rozjemczego w Hadze. Król zapowiedział również rychłe załatwienie sprawy rozdziału konsulatów szwedzkiego i norweskiego, pomysły dla obu państw.

Sejm.

(40 posiedzenie I. sesji VIII. peryodu).

Lwów, 23 października.

Dzisiejsze posiedzenie Sejmu otworzył JE. P. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni o godzinie 10 minut 30 przed południem, zawiadamiając Izbę, że udzielił kilku posłom urlopów.

Z kolei przed przystąpieniem do porządku dziennego odczytali sekretarze wniesione petycje, wnioski i interpelacje.

Wnioski:

P. Tomaszewskiego i tow. w sprawie wezwania Rządu o połączenie telefoniczne przestrzeni Schodnica-Borysław-Lwów-Kraków-Wiedeń, Krosno-Jasło, Gorlice-Rzeszów-Kraków-Lwów-Wiedeń, Przemyśl-Lwów-Kraków-Wiedeń.

P. ks. Stojanowski i tow. w sprawie uwolnienia od podatku domowo-klasowego domów włościańskich i innych ula-twień.

Interpelacje:

P. Rayskiego w sprawie reskryptu Namiestnictwa, polecającego magistratowi lwowskiemu urzędować w języku ruskim.

P. Huryka i tow. w sprawie wynagrodzenia gminy Grybowa za żywienie 32 sztuk nierogacizny podejrzanej o pomór.

P. Krempy i tow. w sprawie polecenia wydanego przez starostwo jasielskie do gminy Świgny o wyborze pełnomocnika do zastępowania przy rozprawie konkurencyjnej parafian.

P. Starucha i tow. w sprawie zamknięcia targów w powiecie liskim.

P. Marszałek krajowy na życzenie przewodniczącego komisji szkolnej ks. Jerzego Czartoryskiego, zawiadamia, że komisja szkolna zwołana została w sprawie gimnazjum ruskiego na dziś, godzinę 5 po południu.

Z porządku dziennego odesłała Izba w pierwszym czytaniu sprawozdanie Wydziału krajowego w sprawie zmiany uchwały sejmowej z 12 lipca 1902 o projektowanej kolei lokalnej ze Lwowa do Podhajec i podwyższeniu udziału funduszu krajowego w kosztach budowy tej kolei — do komisji kolejowej, a sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie przeniesienia siedziby sądu powiatowego z Kolbuszowej do Kolbuszowej górnej — do komisji prawniczej.

W dalszym ciągu zezwolił Sejm gminie m. Leżajska na pobór podwyższonych opłat gminnych od napojów spirytusowych. Załatwiając sprawozdanie komisji budżetowej w sprawie zwrotu nadwyżek kosztów utrzymania chorych na klinikach uniwersyteckich we Lwowie ponad takse szpitalną, polecił Sejm Wydziałowi krajowemu, aby bezzwłocznie unormować specjalnym układem zawartym z c. k. Rządem, sposób obliczania i pokrywania nadwyżki kosztów utrzymania chorych na klinikach uniwersyteckich po myśli licznych uchwał sejmowych, oraz aby podjął odpowiednie kroki celem uzyskania spłaty wyżej wymienionych wierzytelności.

Następnie przystąpiła Izba do dalszego dyskusji generalnej nad sprawozdaniem komisji budżetowej w przedmiocie akcyi pomocniczej kraju z powodu klęsk elementarnych.

P. Bojko zaznaczywszy, że tegoroczne klęski elementarne były niezwykle wielkie, wytykał następnie reprezentacji kraju w parlamencie, że niezbyt energicznie domagała się od Rządu pomocy i zapytywał co się stało z polską męską dumą i charakterem polskim, że się tak nieśmiało upominamy o to, co się nam należy. Na wczorajszym posiedzeniu wielu mówców z prawicy wyrażało nadzieję, że Rząd pospieszy z wydatną pomocą. Mówca jednak do tej nadziei nie przywiązuje wielkiej wagi, lecz sądzi, że należy od Rządu energicznie domagać się pomocy.

P. Maryewski domagał się podwyższenia zapomogi krajowej na zasiłki i bezprocentowe pożyczki do kwoty 550.000 koron i w tym też duchu postawił rezolucję.

P. Kramarczyk żądał, aby przy rozdziale zapomóg uwzględniono w większej mierze powiat bialski.

Po przemówieniu referenta dr. Skalkowskiego, przystąpiła Izba do dyskusji szczegółowej, w której zabierali głos pp.: Skołyśzewski, Stapiński, ks. Wileczkiewicz, dr. Leo, Cielecki, ks. Stojalowski, Romanowicz, Rotter i Agopowicz.

Ostatecznie w głosowaniu przyjęto wnioski proponowane przez komisję.

We wniosku 2. uchwalono nadto rezolucję p. Agopowicza, że rozdziel zasłków i pożyczek na nastąpić w stosunku do klęsk elementarnych, oraz zmieniono na wniosek p. Rottera ustęp trzeci tego wniosku w ten sposób, że spłata bezprocentowych pożyczek nastąpić ma w przeciągu 10 lat, licząc od 1 stycznia 1906, a nie jak proponowała komisja budżetowa, 1905.

Natomiast odrzucono poprawkę p. dr. Oleśnickiego, który domagał się, aby na zasiłki i bezprocentowe pożyczki dla ludności dotkniętej elementarnymi klęskami w roku 1903 przeznaczył Sejm sumę 1.200.000 koron do dyspozycji Wydziału krajowego w dwóch równych połowach dla ludności Galicji zachodniej i wschodniej.

Również odrzucono wniosek p. Maryewskiego, w którym wnioskodawca domagał się, by Sejm przeznaczył wyłącznie na bezprocentowe pożyczki dla rolników i ludności miejskiej w Krakowie i okolicy dotkniętej klęskami elementarnymi sumę kor. 550.000, a nie jak proponowała komisja kwotę 400.000 kor.

Prócz tego upadły w głosowaniu: wniosek p. Skołyśzewskiego, który domagał się na te bezprocentowe pożyczki dla rolników 1 mil. kor. oraz wstawienia w ustępie 2) wniosku drugiego po słowie „w Krakowie“ słowa „i w Podgórzu“, oraz wniosek p. ks. Wileczkiewicza, domagający się rozdziału zapomóg w stosunku procentowym do szkód, podanych przez wydziały powiatowe.

Przy wniosku 4) odrzuciła Izba poprawkę p. ks. Stojalowskiego, który domagał się upoważnienia Wydziału krajowego do zaciągania pożyczki w kwocie 1.250.000 kor. zaciągając 850.000 kor.

Wniosek 6) komisji, wzywający Rząd, aby udzielił odpowiedniego dalszego funduszu na wydatną pomoc dla dotkniętej klęskami elementarnymi w r. 1903 ludności, jak niemniej poprawkę p. Stapińskiego i rezolucję dodatkową pp. Merunowicza i Cieleckiego odesłała Izba na powrót do komisji celem zdania sprawy na jutrzejszym posiedzeniu.

P. Stapiński domagał się we wniosku 6) wstawienia po słowie „funduszu“, a przed słowami „na wydatną pomoc“ nastę-

pujących słów: „a najmniej w tej wysokości, jaka królestwu Czech został lub zostanie przyznana.“

P. Merunowicz żądał do wniosku 6) uchwalenia jeszcze następującej rezolucji: „Sejm wzywa c. k. Rząd, aby dla poprawy paszy w okolicach dotkniętych tegorocznymi klęskami elementarnymi udzielił bezpłatnie znaczniejszą ilość soli bydłowej.“

Rezolucja zgłoszona przez p. Cieleckiego domaga się uchwalenia gwarancji kraju dla uchwalonej się mającej pożyczki w kwocie 1.600.000 K.

Przy wniosku 8) uchwalono zgłoszone poprawki: p. ks. Szpondra, by po słowach „odpisania podatków“ dodać słowa „na przeciąg trzech lat“ i by zamiast słów „tudzież aż do końca“ włożone zostały słowa „i odpisał zaległe podatki“, oraz poprawkę p. Stapińskiego, by po słowach „powodnią“ dodane zostały słowa: „gradobiciem i długotrwałą słą“. Nadto uchwalono do tego wniosku rezolucję p. Stapińskiego o następującej treści: Sejm stwierdza, że klęski elementarne dotknęły cały kraj, a więc należy wstrzymać egzekucję podatkową w całym kraju.

Wnioski dodatkowe p. Skołyśzewskiego o upoważnienie Wydziałów powiatowych do zaciągania pożyczek komunalnych w Banku krajowym do wysokości jednej trzeciej części szkód zrządzonych w danym powiecie i p. Kramarczyka, by przy rozdziale zapomóg uwzględniono w głównej mierze powiat bialski — odrzucono.

P. Wincenty Krański referował sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego z czynności około podniesienia mleczarstwa w kraju i przedłożył do uchwały następujące wnioski:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do podniesienia mleczarstwa w kraju.

2. Sejm ustanawia następujący etat osób i plac grona nauczycielskiego krajowej szkoły mleczarskiej w Rzeszowie:

Grono nauczycielskie składa się: a) ze stałego fachowego nauczyciela, zarazem kierownika szkoły; b) instruktora serkarsza; c) instruktora mleczarza. Nauczyciel fachowy zarazem kierownik otrzymuje wolne pomieszkowanie w zakładzie i pobiera roczną stałą płacę w kwocie 3.000 kor., dodatek aktywny w kwocie 300 kor. i pięć dodatków pięcioletnich, z których dwa pierwsze po 400 kor., trzy ostatnie po 600 kor. Nauczyciel fachowy, zarazem kierownik, jest urzędnikiem krajowym z prawami i obowiązkami, określonymi ustawą służby krajowej i statutem emerytalnym, uchwalonym przez Sejm na posiedzeniu z dnia 21 stycznia 1889. Instruktor serkarz otrzymuje prócz wolnego pomieszkowania, wynagrodzenie w kwocie 1800 kor. rocznie; instruktor mleczarz otrzymuje oprócz wolnego pomieszkowania wynagrodzenie w kwocie 1200 kor. rocznie.

Naukę religii i przedmiotów ogólnie kształcących udzielają nauczyciele pomocniczy za remuneracją czasową przyjęci.

W dyskusji zabrał głos p. Stapiński i krytykował działalność Wydziału krajowego około podniesienia mleczarstwa w kraju. — Mówca domagał się, aby Wydział krajowy nie robił eksperymentów sam w zakładaniu mleczarni, lecz raczej popierał wydatniej Towarzystwo rolnicze krakowskie, które na tem polu wydaje świetne rezultaty.

Prezes Wydziału krajowego p. Pilat stanął w obronie Wydziału krajowego i wykazywał, że działalność jego na polu mleczarstwa nie jest tak złą, jak to przedstawił p. Stapiński. Mówca oświadczył w końcu, że Wydział krajowy celem rozszerzenia akcyi swej na polu mleczarstwa starać się będzie o pomnożenie sił fachowych biura przy Wydziale krajowym.

P. Kramarczyk zauważa, że jednym z braków w działalności około podniesienia mleczarstwa jest brak organizacji mleczarni. Mleczarnie takie powstając, nie mają zapewnionego zbytu dla swych produktów. Mówca jest przeto zdania, że należałoby przy Wydziale krajowym założyć biuro wywiadowcze, któreby wskazywało mleczarniom pola zbytu.

Po przemówieniu referenta posła W. Krańskiego, wnioski komisji uchwalono.

Na tem o godzinie 3 minut 15 odczytał J.E. P. Marszałek krajowy posiedzenie do godziny 8 wieczorem.

* * *

Dziś po południu odbędzie posiedzenia: Komisje budżetowa, przemysłowa, wodna; jutro przed południem komisje: dla reformy wyborczej, kolejowa, petycyjna a wieczorem klub rolniczy.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 23 października. (Tel. pryw.) Rada nadzorcza krakowskiej Spółki tramwa-

jowej uchwaliła przeprowadzić regulację płac i czasu pracy służby tutejszej kolei elektrycznej. Według tej uchwały płace będą następujące (miesięcznie): robotnicy warstawi 85 koron, motorowi 80 koron, konduktorzy 70 koron, robotnicy pomocniczy 66 koron. Funkcjonariusze zatrudnieni od roku 1901 w służbie kolei otrzymają prócz tego 5 koron miesięcznego dodatku. Osobno będą należeli do funduszu pensyjnego, przyczem połowę wkładek opłacać będzie zarząd kolei elektrycznej. Czas pracy wynosić będzie 10 godzin dziennie, z tem zastrzeżeniem, że wszyscy robotnicy i funkcjonariusze mają jeden dzień wolny w tygodniu. Gdyby zaś była potrzeba pracy ponad ten czas, to nadobowiązkowa praca będzie wynagradzana w kwocie 10 proc. od dziennej płacy za godzinę. Wczoraj w nocy odbyło się zgromadzenie służby, na którym przyjęto tę normę płacy i czasu pracy.

Wiedeń 23 października. O godzinie 6 wieczorem odbył się w Schönbrunnie obiad na cześć Lorda Methuena. Wziął w nim udział ambasador Plunkett z personelem ambasady, hr. Gołuchowski, ministrowie Pittreich, Welsersheimb i inni dygnitarze. Po obiedzie odbyło się *cercle*.

Wiedeń, 23 października. Wiener Ztg ogłasza: Najj. Pan zamianował kierownikiem konsulatu w Michowicy tytularnego konsula Adolfa Zambaura.

Wiedeń, 23 października. Walne zgromadzenie praskiego Towarzystwa dla przemysłu żelaznego („Prager Eisen“) uchwaliło rozdzielić 5 proc. dywidendę i 15 proc. superdywidendę.

Praga, 23 października. W fabryce grzebiennic celulozowych w Lipowie (Lieben) wstrzymało się od pracy 120 robotników.

Tryest 23 października. Prezydent Ministrów dr. Koerber z okazji spuszczenia na wodę parowca „Dr. von Koerber“, ofiarował 2000 kor. na fundusz wsparcia dla robotników arsenału.

Tryest 23 października. Członkowie subkomitetu przybojowej Rady przemysłowej z prezesem, członkiem Izby panów p. Kruppem na czele i delegatami ministerstw, wyjechali do Dalmacji, celem studyów.

Budapeszt 23 października. Komitet z 9, odbył wczoraj po południu pod przewodnictwem Szella konferencję, w której wzięł udział i złożył oświadczenie minister Lukacs. Ze względu na ważność ustalenia programu wojskowego, jak niemniej z przyczyn, że komitet nie był w komplecie, gdyż nie mogło przybyć na posiedzenie dwóch jego członków, nie powzięto uchwały. Dziś o 10 rano dalszy ciąg obrad. Wskutek tego minister Lukacs odroczył swój wyjazd do Wiednia.

Warszawa, 23 października. (Telegr. pryw.) Wczoraj o godzinie 11 przed południem odprawił w kościele św. Krzyża kapelan ks. biskupa, ks. Grądzki, w asystencji kleru uroczyste nabożeństwo żałobne za spokój duszy s. p. Alfredowej hr. Potockiej, w obecności członków rodziny, spokrewnionych z domem hr. Potockich.

Poznań, 23 października. (Tel. pryw.) Dziennik Poznański donosi, że skarbnik tutejszego miejskiego zakładu wodociągowego i gazowni, dr. Hennig, Niemiec, sprzeniewierzwszy 30.000 marek, uciekł. Schwytano go. Sprawa wydała się podczas rewizji, której dokonał wczoraj starszy burmistrz. Miasto zdaje się nie ponieść straty, ponieważ Hennig ma dwie posiadłości.

Monachium, 23 października. Na wczorajszym posiedzeniu sejmiku bawarskiego, prezydent gabinetu Podewils, omawiając stosunek Bawarii do Rzeszy niemieckiej, podniósł, że zarówno Bismarck, jak i hr. Buelow oświadczyli, iż za pierwsze swe zadanie uważają utrzymanie związku państw w Rzeszy i niedopuszczenie do naruszenia autonomii państw związkowych bez ich zezwolenia.

W końcu oświadczył, iż co się tyczy przynależności dyet posłom do parlamentu niemieckiego, to Bawaria nie jest temu przeciwną.

Drezno, 23 października. Przy wczorajszych wyborach do sejmiku w 29 okręgach wybrano 17 konserwatystów, 9 narodowych liberałów, 1 ze stronnictwa reformy, 1 dzikięgo, 1 wolnomyslnego. Sejm składa się więc z 56 konserwatystów, 23 narodowych liberałów, 1 dzikięgo, 1 wolnomyslnego i 1 ze stronnictwa reformy.

Rzym, 23 października. Król Wiktor Emanuel przybył tu dziś rano.

Rzym, 23 października. Król przyjmie dziś Zanardelliego. Dzienniki sądzą, że przesilenie rychło się skończy i że Giolitti zostanie prezydentem gabinetu.

Belgrad, 23 października. Klub samodzielných radykalistów uchwalił rezolucję, w której oświadcza, że w zasadzie zgadza się na przyłączenie do umiarkowanych radykalistów. Ci oświadczenie to przyjęli do wiadomości.

Armentières, 23 października. Socjalistyczny deputowany Jaurès przemawiał tu wczoraj na zgromadzeniu, w którym brało

udział 6.000 strejkujących robotników tkackich. Jaurès zapewnił, iż posłowie poprą żądania strejkujących. Uchwalono porządek dzienny, oświadczający się za wytrwaniem w strejku i protestujący przeciw wysłaniu wojsk na terytorium, objęte przez strejk.

Konstantynopol, 23 października. Ambasadorowie austro-węgierski hr. Calice i rosyjski, Sinowiew, wręczyli wczoraj Porcie notę, odnoszącą się do uchwał, powziętych na zjeździe Monarchów w Mürtsteg, jakoteż instrukcje, które co do tych uchwał, otrzymali do swych rządów.

Konstantynopol, 23 października. Przybyli tu czterej belgijscy oficerowie, angażowani dla przeprowadzenia reformy żandarmerii w trzech wilajetach macedońskich.

Tokio, 23 października. Do Biura Reutersa donoszą z Pekinu, że poseł rosyjski wręczył księciu Czingowi obszerną notę z oświadczeniem, iż w razie wmięszania się w kwestię mandżurską ze strony Chin, Rosya przedsięwzięcie przeciw Chinom stanowe kroki, jeżeliby Chiny stanęły po stronie Japonii. Postępek ten Rosyi w czasie, gdy rokowania z Japonią jeszcze trwają, wywołał tu wielkie wzburzenie.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 23 października 1903. Giełda ppranna. (Vorbörse). Godzina 10 minut 30. Marki 117-32, Renta majowa 100-15, Węgierska renta koronowa 97-80, Akcje austriack. Zakładu kredytowego 661-25, Akcje węgier. Zakładu kredytowego 728-—, Akcje Anglo-banku 273-—, Akcje Unionbanku 525-—, Akcje Bankvereinu 482-—, Akcje Länderbanku 418-50, Akcje Kolei państwowych 656-50, Lombardy 78-50, Akcje Kolei Elbethal 425-—, Akcje Fabryki broni ——, Akcje tytoniowe ——, Akcje Alpiny 382-—, Akcje Rima Muranyi 466-—, Akcje Praskiego Towarzystwa żelaz. ——. Losy tureckie 130-25, Ruble 253-—, 4-proc. listy Banku hipotecznego 98-15, 4 i pół procentowe listy Banku hipotecznego 101-—, Galic. pożyczka kraj. z r. 1893 99-—, 4-proc. Listy zastawne Banku kraj. 98-75, 56 l. listy Tow. kredytowego ziemskiego 98-75.

Uspokobienie: słabsze.

Wiedeń, 23 października 1903. Giełda południowa (Mittagsbörse). Godz. 12 min. 30. Marki 117-32, Renta majowa 100-10, Węgierska renta koronowa 97-70, Akcje austr. Zakładu kredytowego 661-75, Akcje węg. Zakładu kredytowego 728-—, Akcje Anglo-banku 272-—, Akcje Unionbanku 525-—, Akcje Bankvereinu 482-50, Akcje Länderbanku 418-25, Akcje Kolei państw. 657-—, Lombardy 78-50, Akcje kolei Elbethal 425-50, Akcje Fabryki broni 364-—, Akcje tytoniowe ——, Akcje Alpiny 383-—.

Wiedeń, 23 października 1903. Zamknięcie giełdy (Schlusscourse). Godz. 2 min. 30. Akcje austriackiego Zakładu kredyt. 659-75, Akcje węgierskiego Zakładu kredyt. 722-—, Akcje Anglobanku 272-75, Akcje Unionbanku 523-—, Akcje Länderbanku 416-—, Akcje Bankvereinu 482-25, Akc. Bodencredit 938-—, Akcje galic. Banku hipotecznego 533-—, Akcje kolei państwowych 656-—, Akcje kolei Południowej 77-75, Akcje Tramway A) ——, Akcje Tramway B) ——, Akcje kolei Elbethal 425-—, Akcje kolei Północnej 5485-—, Akcje kolei czerniowieckiej 577-—, Akcje Alpiny 381-50, Akcje Rima Muranyi 466-50, Akcje praskiego Towarzystwa żel. 1691-—, Akcje Fabryki broni 361-50, Akcje Tureckie tytoniowe 355-—, Akcji Galicyjsko-karpacciego Towarzystwa naftowego 1093-—, 5 proc. obligacyi komunalnych Banku krajowego ——, Obligacje węgierskiej indemnizacyi 97-55, Renta majowa 100-15, Austriacka Renta koronowa 100-10, Węgierska Renta koron. 97-65, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 98-75, 4 proc. Listy Banku krajowego 98-75, 4 i pół proc. Listy Banku krajowego 102-15, 5 proc. komunalne oblig. Banku kraj. 102-47, 4 proc. Listy Banku hipotecznego 98-60, 4 i pół proc. Listy Banku hipotecznego 101-45, 5 procen. Listy Banku hipotecznego 112-—, 4-proc. Gal. Obligacje propinacyjne 99-75, 4-proc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 99-45, 4-proc. pożyczka miasta Lwowa 96-25, Losy tureckie 131-—, Marki 117-35 Ruble 253-—.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krachowiecki.

Sercom ofiarnej publiczności polecamy najgoręcej Józefę Sikosińską, dotkniętą nieuleczalną wadą serca, sparaliżowaną, chorą na oczy, pozbawioną wszelkich środków do życia. Zwracamy się z prośbą o nadesłanie łaskawych datków do Administracji naszego pisma.

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych w Lwowie, przy pl. św. Ducha 1. 10, I. piętro,

jest otwarta codziennie od godz. 10-tej przed południem do godz. 5-tej po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 30 hal., w dniu powszednie 60 hal. Dla członków wstęp wolny.

Miejska Wystawa okazów przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdyś Biesiadekich (przy placu Halickim). Wstęp wolny. Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

Muzeum im. Lubomirskich. W dniu powszednie otwarte od godz. 9 tej do 1-szej z południa, we wtorek i piątek od godz. 3-ciej do 5-tej, a w niedzielę przed południem od godz. 11-tej do 1-szej.

Zakład narodowy im. Ossolińskich. Biblioteka otwarta codziennie od godz. 9-tej rano do godz. 2-giej po południu z wyjątkiem

niedziel i świąt uroczystych. — Gabinet monet i medalii polskich otwarty jest dla zwiedzających codziennie w godzinach urzędowych a nadto we wtorki i piątki także od godz. 3-ciej do 5-tej po południu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23. października 1903.

HOTEL GEORGE.

PP. Michał hr. Ledóchowski z Krakowa, Bertold hr. Popper z Wiednia, Zdzisław Obertyński z Huczy, Wilhelm Wehrhahn z Drezna, Bolesław Miączyński z Jasna, Hermann Hahn z Wygody, Ignacy Heller z Wygody, Czesław Świążewski z Królestwa.

CENNIK

Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 23. października 1903.

I. Akcje za sztukę.

Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	Banku gal. dla handlu i przem. po 200 zł. (400 kor.)	Banku kred. gal. po 200 zł. w a. w likwidacji	Kol. gal. Kar. Ludw. po 200 zł. mk. (420 kor.)	Kol. Lwów-Czern. Jassy po 200 zł. w a. w srebrze (400 kor.)	Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. w a. (400 kor.)	Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 kor.)
530	540	—	260	—	—	—	—

II. Listy zastawne za 100 kor.	Banku h. g. 5% w a. wyl. z 10%	" " 4 1/2% " los w 50 l.	" " 4% " 60 l. po 200 k.	" kraj. 4 1/2% " los w 51 l.	" " 4% " los w 57 l.	Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisja)	Tow. kred. galic. ziemsk. 4% los w 4 1/2% lat	4% los w 56 lat
111	25	101	101	80	97	80	98	50

III. Oblig. za 100 kor.	Gal. funduszu propin. 4% w a.	Bukow. funduszu propin. 5% w a.	Komunalne Banku kr. 5% (2 em.)	" " 4 1/2% (3 em.)	" " 4% (4 em.)	Kol. lokalne dtto 4% po 200 kor.	Pożyczki kr. 6% w a. z r. 1873	" " 4% po 200 kor. z roku 1893	Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 kor.
99	50	100	20	103	—	101	70	95	50

IV. Losy.	M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)	V. Monety.	Dukat cesarski	20 frankówka	100 rubli rosyjskich srebrnych	100 rubli rosyjskich papierowych	100 marek niemieckich
77	84	11	23	11	250	252	117

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. października 1903.

A. Ogólny dług państwa.	placą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot maj-listopad	100	100
stopień-lipiec	99	100

Jednolity dług państwa w srebrze	placą	żądają
lut-y-sierpień	100	100
kwiecień-październik	100	100
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 3-2 pr.	170	179
" " 1860 po 500 zł. wa. 4 pr.	153	154
" " 1860 po 100 zł. 4 pr.	183	185
" " 1864 po 100 zł. 4 pr.	250	254
" " 1864 po 50 zł. 4 pr.	250	254
Listy zast. domen państw. po 120 zł. 5 pr.	300	303

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

Anstr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	119	119
Anstr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	100	100

C. Obligacje kolejowe.

Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	99	100
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	118	119
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5 1/2 pr. (ostemp. akcje)	510	512
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 1/2 pr.	129	129
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcje) 5 pr.	100	101
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	100	101

Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).

Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr. w złocie za 200 zł. 5 pr.	115	115
Kol. Czeskiej zach. za 200 1000 i 5000 zł. 4 pr.	100	101
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	100	101
Kol. Bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	99	100
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	100	101
Kol. lwowsko-czern-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	99	100
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	118	119

D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).

Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	—	—
kor. 4 pr. " w wal. kor. za 200	97	98
" obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	151	157
" poź. prem. za 100 zł. (200 kor.)	205	207
" " za 50 zł. (100 kor.)	205	207

E. Obligacje indemnizacyjne.

Kroacyi i Slawonii	97	98
Węgier za 100 zł. 4 pr.	97	98

F. Inne publiczne pożyczki.

Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	282	285
Poż. regul. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106	107
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	99	100

Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	103	104
Gal. poź. kr. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—	—
" " 1893 za 200 k. 4 pr.	99	99
" obl. prop. " 1893 za 100 zł. 4 pr.	99	100
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	95	96
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—	—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	88	90
Fureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	—	—

G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).

Anglo Austr. banku los w 30 l. 4 1/2 pr.	—	—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	99	100
" obl. prem. z r. 1880 3 pr.	292	297
" " 1889 3 pr.	286	290
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	105	—
" " " " los 4 pr.	98	—
Gal. " ake. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	111	112
" " " " los 50 l. 4 1/2 pr.	101	102
" " " " 60 l. za 200 kor.	98	98
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	98	99
" " " " 4 pr. los. 41 lat	98	99
" " " " 4 pr. stare	98	99
" " " " 4 pr. za 200 kor.	—	—
Banku krajowego dla Galicji Lodom. 4 1/2 pr. 51 1/2 lat zwrotne	101	102
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisja 5 pr.	102	102
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisja 42 lat za 200 kor. 4 1/2 pr.	101	102
Banku kr. losy 57 1/2 l. za 200 k. 4 pr.	98	99
Austro-węg. banku 40 1/2 lat los. 4 pr.	100	101
" " " " 50 lat los. 4 pr.	100	101

II. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł. nom.).

Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	110	111
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1836 4 pr.	116	117
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1836 4 pr.	101	102
" " " " 1887 4 pr.	101	102
" " " " 1883 4 pr.	101	102
" " " " 1891 4 pr.	101	102
Kolej Lwów-Czern-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	93	93
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	99	100
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	107	107
Węg. gal. kol. em. 1870 za 100 zł. 5 pr.	107	107
" " " " 1878 za 200 zł. 5 pr.	107	107
" " " " 1887 za 300 zł. 4 pr.	99	100

J. Losy (za sztukę).

Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	18	19
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	457	461
Clary 40 zł. mk.	168	173
Pożyczka miasta Innsbruku 20 zł.	82	86
Losy miasta Krakowa 30 zł.	79	83
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	71	75
Pańty 40 zł. mk.	165	172

Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	53	54
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	26	27
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	67	71
Salma 40 zł. mk.	231	241
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	76	80
St. Genois 40 zł. mk.	250	280
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—	—
" Tryestu 100 zł. mk. 4 1/2 pr.	—	—
" Tryestu 50 zł. 4 pr.	200	250

K. Akcje banków (za sztukę).

Banku Anglo-Austr. 240 kor.	272	273
Pesz. banku handl. 500 zł.	2719	2723
Zakł. kred. dla handlu i przem.	—	—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	733	734
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	520	521
Galic. banku hipot. 200 zł.	533	536
" dla hand. i przem. 200 zł.	240	260
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	418	419
" Austro-węg. 1400 k.	1607	1617
" Związk. (Unionbank) 200 zł.	524	525
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	243	244
Zivnostenska banka 100 zł.	250	252

L. Akcje Przedsiębiorstw transportowych.

Buk. kol. lok. ake. pierw. 200 zł.	420	—
" ake. zakł. 200 zł.	394	400
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk. 5430	5430	—
Kolom. kol. lok. (ake. pierw.) 200 zł.	—	—
Kol. Lwów-Bełżec (ake. pierw.) 200 zł.	—	—
" Lwów-Czern-Jassy 200 zł.	577	580
" wschod.-galic.-lokaln. 200 zł.	392	400
" państwowych 200 zł.	—	—
" południowej 200 zł.	—	—
" węg. galic. I. 200 zł.	400	402
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. rak.	863	867

M. Akcje Przedsiębiorstw przemysłowych.

Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	689	692
Galic. karpaciek naft. tow. 500 kor.	1092	1102
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	383	389
Pragskiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1795	1805
Schodnicy 500 kor.	793	799
Turek. zarz. tytoniow. 500 franków	—	—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	331	384

N. W E K S I E.

Berlin za 100 marek 5 pr.	117	117
Londyn za 100 funt. szt. 4 pr.	239	239
Paryż za 100 franków	95	95
Petersburg za 100 rubli 4 1/2 pr.	—	—
Niemieckie banki	117	117
Włoskie banki	95	95
Francuskie banki	95	95
Szwajcarskie banki	95	95

O. W A L U T Y.

Dukat cesarski	11	12
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—	—
20-frankówka	19	19
20-markówka	23	23
Rosyjski półimperyal	—	—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117	117
Włoskie banknoty za 100 lir	95	95
Ruble	2	2

DZIENNIK URBEDOWY.

Licytacje.

L. cz. E. 1065/3 (11) [8420 3—3]
Na żądania Kasy Zaliczkowej Nadzieja w Belszowcach zastąpionej przez Dyrektora Bazylego Halarewicza odbędzie się dnia 18. listopada o godz. 11. przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9. dzie niżej wymienionym, w biurowy wyl. 3, b) 1/32 części wyl. 79, c) połowy wyl. 61, d) 102, e) i całej wyl. 178 gm. Perłowiec.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na to: ad a) na 213 kor. 50 hal., ad b) na 80 kor. 22 hal., ad c) na 390 kor., ad d) 187 kor., ad e) na 1550 kor. Najniższa cena wynosi ad a) 142 kor. 33 hal., ad b) 53 kor. 48 hal., ad c) 260 kor., ad d) 124 kor. 67 hal., ad e) 1033 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Halicz, dnia 1. października 1903.

L. cz. E. 50/3 (16) [8468 3—3]
Na żądanie Eisiga Friedmana w Podwoleńskich zastąpionego przez adw. Dra Steinhardta w Tarnopolu i tow. odbędzie się

dnia 11. listopada 1903 o godz. 9 tej przed południem w Sądzie niżej wymienionym w sali Nr. 22. licytacja realności zwanej „pod Różami I.” w Podwoleńskich położonej objętej wyk. hip. 1. 496, księgi gruntowej c. k. Sądu obwodowego w Tarnopolu dla większych posiadłości, a składającej się z parcel budowlanych 1 kat. 217/1 i 218 wraz z budynkami na tych parcelach pod l. kons. 93. i 95. się znajdującymi i z przynależnościami składającymi się wedle protokołu opisanego i ocenienia c. k. Sądu powiatowego w Podwoleńskich z dnia 18. maja 1903 i 25. lipca 1903 z podlegi przed sklepami budynku frontowego i parkanów około domu.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 32184 kor. 20 hl., a przynależności na 175 koron.

Najniższa cena wynosi 16179 kor. 60 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w kancelarii Nr. 11.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądu.

wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnopol, dnia 26. września 1903.

L. cz. E. 631/3 (7) [8434 3—3]
Dnia 18. listopada 1903 o godzinie 10. przed południem odbędzie się w Sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4. licytacja 1/5 części realności pod N. D. 15 wyl. 57 ks. gr. gm. kat. Jasiń objętej wraz z przynależnościami, składającą się z całego domu mieszkalnego na p. b. 79/1 stojącego, a z wyłączeniem domu na p. b. 114 stojącego.

Część nieruchomości wystawionej na licytację jest oceniona na 1009 kor. 75 hal., cała zaś przynależność na 300 kor.

Najniższa cena wynosi okrągło 874 koron.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzyć można w kancelarii sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Ustrzyki dolne, dnia 8. października 1903.

L. cz. E. 810/3 (5) [8075 3—3]
Na żądanie pow. kasy Oszczędności w Wadowicach odbędzie się dnia 18. listopada 1903 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 18 w Wadowicach licytacja realności lwh. 129, 395 i 396 ks. gr. gm. Wadowice objętych.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to: 1) lwh. 129 na 52314 kor. 75 hal., 2) real. lwh. 395 na 22578 kor. 80

hal. zaś 3) real. lwh. 396 na 2129 kor. 60 hal.

Najniższa cena wynosi ad 1) 26107 kor. 38 hal., ad 2) 15052 kor. 54 hal., ad 3) 1419 kor. 74 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 18.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Najniższa oferta wynosi 1837 kor. — Wadyum 367 kor. 40 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie wymienionym niżej, biuro Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Muszyna, dnia 18. września 1903.

L. cz. 345/3 [8543 3—3]

Dnia 6. listopada 1903 godz. 9. przed południem w biurze Nr. 3, tutejszego sądu odbędzie się licytacja realności w Medynie objętej wyk. hip. l. 274.

Nieruchomość tę oceniono na 980 kor. Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 653 kor. 32 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące dokumenta można przejrzeć w biurze Nr. 1. sądu tutejszego.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Nowe sioło, dnia 1. października 1903.

L. cz. E. 36/3 (16) [8408 2—3]

Na żądanie Kasy oszczędności m. Kołomyi, zastąpionej przed adw. Dra Dębickiego w Kołomyi odbędzie się dnia 20. listopada 1903 o godz. 10 przed południem w Sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 63. licytacja majątności Helenówka wyk. hip. 456 ks. grunt. dla posiadłości tabularnych tut. Sądu objętej wraz z przynależnościami, składającymi się z młocarni i narzędzi.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 71.108 kor. 62 hal., przynależności zaś na 306 kor.

Najniższa cena wynosi 47.609 kor. 75 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 45.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 28. września 1903.

L. cz. E. XX. 807/3 (15) [8113 2—3]

Na żądanie c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie zastąpionego przez Dyrekcyję tegoż Banku odbędzie się dnia 20. listopada 1903 o godzinie 10. przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. VI licytacja realności pod lkons. 615¹/₄ i 806¹/₄ we Lwowie położonej, whl. 522¹/₄ ks. gr. gm. m. Lwowa objętej wraz z przynależnościami w protokole opisaną i ocenioną bliżej oznaczonymi.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 27.274 kor., przynależności zaś na 1.802 kor. 76 hal.

Najniższa cena wynosi 15.435 kor. 13 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XX.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, S. I. Oddział XX.
Lwów, dnia 16. września 1903.

L. cz. E. 121/2 (48) [8483 2—3]

Na żądanie c. k. uprzyw. gal. akc. banku hipotecznego zastąpionego przez Dyrekcyję we Lwowie odbędzie się dnia 18. listopada 1903 o godz. 10. przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13. licytacja majątności Steniatyn whl. 66. ks. gr. dla w. pos. wraz z przynależnościami, składającymi się z budynków, zapasów paszy, nawozu i zasiewów w protokole z 23/2 1902 E. 121/2 (6) opisanym bez inwentarza żywego i martwego.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona wraz z przynależnościami na 285980 kor. 40 hal., przynależności zaś na 53380 kor. 40 h.

Najniższa cena wynosi 190653 kor. 60 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII
Lwów, dnia 22. września 1903.

L. cz. E. 451/3 (9) [8100 2—3]

Dnia 18. listopada 1903 o godzinie 10. przed południem odbędzie się w Sądzie tutejszym w biurze Nr. 4. licytacja: a) 1/12 części realności whl. 304 i b) 1/3 części realności whl. 376 ks. gr. gm. kat. Ustrzyki bez przynależności.

Części nieruchomości wystawionych na licytację są ocenione w następujący sposób: a) 1/12 część whl. 304 na 20 kor., b) 1/3 część whl. 376 na 400 kor.

Najniższa oferta wynosi: ad a) okragło 14 kor., ad b) okragło 267 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelarii sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ustrzyki dolne, dnia 5. października 1903.

L. 16 585. [8523 2—3]

Ogłoszenie.

C. k. Dyrekcyja okręgu skarbowego w Wadowicach podaje niniejszem do wiadomości, że w dniu 4. listopada 1903 między godziną 8 a 12 przed południem, odbędzie się w kancelarii Nadzoru c. k. straży skarbowej w Myślenicach rozprawa względem zawarcia solidarnej umowy co do prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgu poborowym „Myślenice” na rok 1904 a warunkowo t. j. z prawem wypowiedzenia na lata 1905 i 1906 lub też bezwarunkowo na powyższy trzech letni okres czasu. Jako cenę ugodową za ten przedmiot ustanawia się roczną kwotę 6025 kor. to jest sześć tysięcy dwadzieścia pięć koron.

Do rozprawy przystąpić musi przeważna część przedsiębiorców co do ilości głów i rozmiaru przedsiębiorstwa podlegającego opłacie podatku konsumcyjnego od mięsa w wymienionym okręgu poborowym.

C. k. Dyrekcyja okręgu skarbowego.
Wadowice, dnia 18. października 1903.

do L. 21303/903.

OBWIESZCZENIE.

C. k. Dyrekcyja Okręgu skarbowego w Nowym Sączu rozpisuje 2-gą publiczną licytację w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa w poniżej poszczególnionych okręgach dzierżawnych na trzy lata t. j. na rok 1904, 1905 i 1906 bezwarunkowo, lub warunkowo na rok 1904 z milczącym przedłużeniem kontraktu na dalszy rok 1905, względnie i rok 1906 na dzień 9. listopada 1903 o godzinie 9 przed południem.

Warunki licytacyjne, jakoteż wykazy miejscowości należących do każdego okręgu dzierżawnego mogą być przeglądnięte przed licytacją w biurze Nr. 17 c. k. Dyrekcyi Okręgu Skarbowego w Nowym Sączu, tudzież w dotyczących nadzorach Straży Skarbowej nowosądeckiego okręgu Skarbowego.

Oferty pisemne opieczątowane i zaadresowane z uwidocznieniem na kopercie przedmiotu dzierżawy nał ży wnosić najdalej do godziny 2-aj po południu ostatniego dnia poprzedzającego ustną licytację t. j. do dnia 8. listopada 1903, na ręce c. k. Dyrektora Okręgu Skarbowego w Nowym Sączu.

Wadyum w wysokości 10% ceny wywołania ma być przy pisemnych ofertach do oferty dołączone zaś przy licytacji ustnej do rąk komisji licytacyjnej złożona.

Kwity kasowe opiewające na kaucję nie wygasłej dzierżawy, nie będą jako wadya licytacyjne przyjmowane.

Liczba porządkowa	Nazwa okręgu dzierżawnego	Przedmiot	Klasa taryfy B. z 18/5 1875 Dzup. Nr. 84.	Cena wywołania		UWAGA
				Kor.	hal.	
1.	Biecz	Mięso	III. (trzecia)	3680		
2.	Mszana dolna			6080	40	

C. k. Dyrekcyja okręgu skarbowego.

Nowy Sącz, dnia 19. października 1903.

L. 21639/903.

OBWIESZCZENIE.

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od rzezi bydła i wyrębu mięsa (ustawa z 16/6 1877 Dzup. Nr. 60), tudzież od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego (ustawa z 17/7 1862 Dzup. Nr. 55 i z 8/5 1875 Dzup. Nr. 85) w niżej poszczególnionych okręgach dzierżawnych na rok 1904 albo na rok 1904 z milczącym przedłużeniem na następny drugi lub trzeci rok tj. 1905 lub 1906, albo wreszcie na bezwarunkowy przeciąg czasu trzech lat tj. od 1. stycznia 1904 do 31. stycznia 1906 rozpisuje się niniejszem na dzień 10. listopada 1903 r. drugą publiczną licytację pod następującymi warunkami:

- 1) Do dzierżawy przypuszcza się każdego, kto wedle ustaw nie jest wykluczony od zawarcia kontraktów.
- 2) Mający chęć licytowania winien złożyć przed komisją licytacyjną 10%-we wadyum w gotówce lub efektach wartościowych.
- 3) Zastępcy mają się wykazać przy licytacji pełnomocnictwem, sądownie lub notaryalnie legalizowanem.
- 4) Pisemne oferty zaopatrzone w 10%-we wadyum należy wnosić do Naczelnika c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego we Lwowie Plac Cłowy l. 1. najpóźniej do dnia 9. listopada 1903 r. do godziny 1-szej po południu.
- 5) Bliższą wiadomość o warunkach dzierżawy i miejscowościach, należących do poszczególnionych okręgów dzierżawnych można zasięgnąć w podpisanej c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego i Nadzoru c. k. straży skarbowej tego okręgu skarbowego.

Wykaz okręgów wydzierżawić się mających z dniem 1. stycznia 1904 r.

L. licząca	Nazwa okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Klasa taryfy	Cena wywołania		10% wadyum	Licytacja odbędzie się dnia	UWAGA
				K	h			
1	Chodorów	pobór podatku spożywczego od rzezi bydła i wyrębu mięsa	III.	5501	—	551	13. listopada 1903 r. od godz. 9 rano do 12 w południe w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego we Lwowie Plac Cłowy l. 1.	W myśl §§ 2. i 10 ustawy krajowej z 15/4 1894 r. Dz. u. kr. 32 obowiązany jest dzierżawca pobierać na ładanie Wydziału krajowego dodatek krajowy do podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego w wysokości 30%, tak długo jak ten dodatek istnieć będzie i za prawo poboru tego dodatku uszczególnić 30% od czynszu dzierżawnego umówionego za pobór samego podatku spożywczego. — Zmiana tego dodatku krajowego ma mieć ten sam skutek co zmiana taryfy podatku spożywczego.
2	Janów		III.	4505	50	451		
3	Jaryczów		III.	3400	—	340		
4	Żydaczów		III.	2000	—	200		
1	M kołajów	wina moszczu winnego i moszczu owocowego	taryfa C. ex 1875	480	—	48		

C. k. Dyrekcyja okręgu skarbowego.

Lwów, dnia 10. października 1903.

L. cz. E. 1483/3 (6) [8497 2—3]

Dnia 23. listopada 1903 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 22 sądu tutejszego licytacja realności w Kołomyi Nr. kons. wyk. hip. l. 80 z przynależnościami.

Realność powyższa oceniona na 12.321 kor., przynależności zaś na 133 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku, wynosi 6227 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 33.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego

rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kołomyja, dnia 6. października 1903.

L. cz. E. XVII. 1256/3 (7) [8531]

Na żądanie Kasy Oszczędności miasta Krakowa zastąpionej przez Dra Walentego Stanisławskiego odbędzie się dnia 13. listopada 1903 r. o godz. 10. przed południem w sądzie niżej wymienionym, w Sali Nr. V. w Krakowie ul. św. Jana l. 22. na parterze, licytacja realności lk. 119 Dz. III. lwh. 634 ks. gr. gm. Kraków objętej przy ul. Wolskiej pod l. od. 14 położonej, składającej się z parceli budowlanej lk. 2055 w obszarze 622 m² i gruntowej lk. 1824/4 w obszarze 673 m² (ogród), dom jednopiętrowy frontowy i oficyna dwupiętrowa wraz z przynależnościami, składającymi się z drzwi szklanych, storów i t. d.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 76.070 kor., przynależności zaś na 324 kor. (razem 76394 koron).

Najniższa cena wynosi 38.197 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, chcąc kupienia, mający przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14. ulica św. Jana l. 13.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XVII.
Kraków, dnia 27. września 1903.

L. cz. E. XIV. 1258/3 (10) [8529]

Na żądanie Powiatowej Kasy oszczędności w Krakowie zastąpionej przez Pana adw. Dra Kirchmayera odbędzie się dnia 17. listopada 1903 o godz. 9. przed południem w sądzie niżej wymienionym, przy ulicy św. Jana l. 13. pierwsza piętro, biuro oddziału sąd. XIV. licytacja realności lwh. 182. w Pleszowie par. lk. 255 dom parterowy, drewniany ze stajnią, wozownią, szopą i altanką, przynależności brak.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 14064 koron.

Najniższa cena wynosi 9376 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XIV.
Kraków, dnia 26. września 1903.

L. cz. E. IX. 1258/3 (11) [8530]

Na żądanie Kasy Oszczędności m. Krakowa odbędzie się dnia 17. listopada 1903 o godz. 12. w południe w sądzie tutejszym Sala V. tj. b. 14—15. parter, ul. św. Jana l. or. 22. licytacja realności w Krakowie pod lk. 416. Dz. VIII. położonej lwh. 1895. ks. gr. m. Krakowa objętej, stanowiącej parowóz stolarski i fabrykę maszyn rolniczych, należącej do spółki komandytowej Stryjeński i Ska a leżącej przy ul. Dajwór l. or. 14 i przy ul. Starowiślniej l. or. 85., wraz z przynależnościami, składającymi się z motora z kotłem i transmisją, przyborów i urządzeń odlewni, warsztatu ślusarskiego, maszyn i przyrządów stolarski, narzędzi i przyborów fabrycznych.

Nieruchomość ta jest oceniona na 249 552 kor., przynależności zaś na 20.127 koron.

Najniższa cena wynosi 134.839 kor. 50 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2. ul. św. Jana l. 13. I. piętro.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Kraków, dnia 26. września 1903.

L. cz. E. 966/3 (3) [8542]

Na żądanie Powiatowej Kasy Oszczędności w Brzeżanach, odbędzie się dnia 18. listopada 1903 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5, licytacja realności objętej w l. 119 ks. gr. gm. Słoboda Fedka Kociubki Mykietowego własnej wraz z przynależnościami, składającymi się z chaty, szopy, stodoły i chlewa.

Nieruchomość powyższa wraz z przynależnościami, wystawiona na licytację, jest oceniona na 4129 kor.

Najniższa cena wynosi 2752 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kozowa, dnia 10. października 1903.

L. cz. E. 965/3 (4) [8541]

Na żądanie Powiatowej Kasy oszczędności w Brzeżanach, odbędzie się dnia 18. listopada 1903 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5, licytacja realności objętej w l. 194 ks. gr. gm. Słoboda Anny Brygider ur. Maudziej własnej.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 1000 kor.

Najniższa cena wynosi 666 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kozowa, dnia 10. października 1903.

L. cz. E. 1464/3 (3) [8572]

Na żądanie Zygmunta Żukotyńskiego zastąpionego przez adw. Dra Ludwika Grzybowskiiego odbędzie się dnia 4. listopada 1903 o godz. 9. przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VIII. licytacja realności lwh. 822 ks. gr. dla gm. kat. Czortków z Wygnanką objętej, składa-

jącej się z pbud. 558 wraz z zabudowaniami pod Nr. konskr. 149 i z pg. 1114 o powierzchni 35 ar. 97 m².

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 3500 kor.

Najniższa cena wynosi 2333 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne zatwierdzone niniejszem i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VIII.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Czortków, dnia 19. września 1903.

L. cz. E. 935/3 (6) [8548]

Dnia 20. listopada 1903 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w Sądzie tuł. w biurze Nr. III. licytacja całej realności objętej w l. 236 ks. gr. gm. kat. Rzeczycza objętej zobowiązanego Hrycia Rudzkiego własnej bez przynależności.

Oszacowanie na kwotę 5460 kor.
Najniższa cena wynosi kwotę 3640 kor.

Warunki i akta do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Uhnów, dnia 20. września 1903.

L. cz. E. 716/3 (5) [8549]

Dnia 20. listopada 1903 o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w Sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. III. licytacja 2/3 części realności w l. 275 ks. gr. gm. kat. Uhnówek objętej zobowiązanym Franciszka Szynków vel Pięknego i masy spadkowej sp. Jewki Ginaj własnej bez przynależności.

Oszacowanie na kwotę 5394 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 3596 kor.

Warunki i akta do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Uhnów, dnia 20. września 1903.

L. cz. E. 836/3 (4) [8580]

Dnia 29. października 1903 o godz. 9 rano w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V. licytacja 1/3 części realności w l. 200 i 894 gm. kat. Borszów Ignacego Łoska syna Fedka własnych.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione I.) 13 w l. 200 gm. Borszów na 429 kor., II.) 1/3 w l. 894 tejże gminy na 91 kor. 66 hal.

Najniższa cena wynosi ad I.) 286 kor., ad II.) 61 kor. 10 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości może każdy mający chęć kupienia przejrzeć w kancelarii sądowej niżej wymienionej

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Przemyski, 17. września 1903.

Konkursa.

L. w. 74.696 [8552 1—3]

W celu nadania trzech stypendyów w rocznej kwocie od stu (100) do dwustu (200) koron z fundacji Karola i Reginy Lipińskich ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendya te mogą otrzymać tylko młodzieńcy przynależni do jednej z miejscowości Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, albo też w obrębie tego kraju urodzeni, a kształcący się w grze na skrzypcach w bardzo dobrym postępie w konserwatorium gal. Towarzystwa muzycznego we Lwowie.

Pobór stypendyum trwa aż do prawidłowego ukończenia nauki gry na skrzypcach w rzeszowie konserwatorium, jeżeli stypendysta bez przerwy wykazuje dobre obyczaje i należyty postęp. Stypendyści winni zawsze przy produkcjach egzaminowych odegrać przynajmniej jeden utwór s. p. Karola Lipińskiego. Niedopełnienie tego obowiązku pociąga za sobą utratę stypendyum

Prawo nadawania stypendyów z niniejszej fundacji służy Wydziałowi krajowemu Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim we Lwowie.

Podania wystosowane do tegoż Wydziału krajowego należy wnieść na ręce Dy-

rekcji gal. Towarzystwa muzycznego we Lwowie najpóźniej do dnia 15. listopada r. b. i załączyć do nich: 1) metrykę urodzenia, 2) świadectwo ubóstwa, 3) dowody dotychczasowego postępu w nauce gry na skrzypcach, a wreszcie, jeżeli kandydat urodził się po za obrębem Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, 4) certyfikat przynależności kandydata do jednej z miejscowości tego kraju. Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.

We Lwowie, dnia 19. października 1903.

L. 5631 [8521 1—2]

KONKURS.

Odnosnie do ogłoszenia w Nr. 242 Gazy Lwowskiej oznajmia się, że konkurs celem obświadczenia posady prokuratora państwa we Lwowie w VI. klasie rangi, upływa z dniem 10. listopada 1903.

C. k. Nadprokuratora Państwa.
Lwów, dnia 21. października 1903.

L. ad Prez. 19.765 [8482 1—2]

KONKURS.

Odnosnie do konkursu w Nr. 242 Gazy Lwowskiej ogłoszonego zawiadamia się, że konkurs na posady radców sądu krajowego oraz na posadę radcy sądu krajowego jako naczelnika sądu ewentualnie sędziego powiatowego z dniem 15. listopada 1903 upływa. Prezydum c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. października 1903.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. 278/3 (2) [8556]

OGŁOSZENIE.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułów umieszczonych w Nr. 20 czasopisma: „Kolejarz“ z dnia 15. października 1903 pod napisem: 1. „Reforma funduszu prowizyjnego“ w ustępie od słów: „Ale że te władze“ do „rozbić solidarność“. 2. „Fundusz prowizyjny“ w ustępie od słów „ale potrzebuje“ do „różnych przyczyn“ zawiera znamienną występkę z §. 300 u. k. a zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tych artykułów, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 17. października 1903.

L. cz. Pr. 279/3 (2) [8558]

OGŁOSZENIE.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułów umieszczonych w Nr. 20 czasopisma „Karykatury“ z dnia 15. października 1903 pod napisem: 1. „Z księgi przestróg“, 2. „Rodes jednooki pod kawką“ zawiera znamienną występkę z art. V. ust. z 17/12 1862 Nr. 8 z r. 1863 i z §. 516 u. k. a zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tych artykułów a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 19. października 1903.

Ч. сир. Пр. 281/3 (2) [8557]

ОГОЛОШЕНЕ.

В Імені Его Величества Цісаря!

Ц. к. Суд краєвий для справ карних у Львові рішив на підставі §§. 489 і 493 зак. кар. і §. 37 зак. прас., що зміст артикулу, уміщеного в числі 223 часописи: „Діло“ з дня 16. октябріа 1903 під написом: „Демонстрація на львівським університеті“ в уступі від слів „але за те“ до кінця, містять в собі знамена провини з §. 305 а. к. і прото усправедливлена єсть заряджена через ц. к. Прокуратора державного конфіскація сей часописи.

В наслідок того рішення зборонено єсть дальше ширене того артикулу а забраний наклад має бути знищений.

Львів, дня 19. октябріа 1903.

Ч. сир. Пр. 280/3 [8545]

ОГОЛОШЕНЕ.

В Імені Его Величества Цісаря!

Ц. к. Суд краєвий для справ карних у Львові рішив на підставі §§. 489 і 493 зак. кар. і §. 37 зак. прас., що зміст артикулів уміщених в числі 53 часописи: „Гайдамаки“ з дня 13. жовтня 1903 під написом: 1) „Ляцка гроза а лінцка програма“ в уступах від слів „голосять визволене“ до „ідеалів народів“ в уступі від слів

„Галичину замешкують“ до слів „тепер на Балкані далі“ від слів „через розпоряджене“ до слів „ласку і неласку“ від слів „а тим самим видання Русинів“ до слів „но потому шляхти“, 2) „Хор жаб Міцкевичівського багна“ в уступі від слів „Ляхи знають“ до слів „на поли шкільництва“, 3) „Вовки в овечих шкірах“ в уступі від слів „Одно тільки пасте“ до „его знищити“, 4) під паписю: „3 Яворова“ в уступі від слів „через се отже“ до слів „погорду и обурене“ далі від слів „Ключемо отже“ до слів „вчинок о. Левицького“, містить в собі знамена ад 1) злочину з § 65 а, и провини з §. 302 з. к., ад 2) знамена провини з §. 302 з. к., ад 3) знамена провини з §. 300 з. к., ад 4) знамена провини з арт. V. зак. з 1712 1862 Нр. 8 д. п. р. і прото усуправдливлена есть заряджена через ц. к. Прокуратора державного конфіскація сей часосипи.

В наслідок того рішення зборене есть дальше ширене тих артикулів, а забраний наклад має бути знищений.

Львів, дня 19. жовтня 1903.

Зл. 236. [8436]

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Linz hat mit dem Erkenntnis vom 10. Oktober 1903, Nr. 49/3, die Weiterverbreitung der Nr. 41 der Zeitschrift: „Volkswille“ vom 8. Oktober 1903 wegen der Stelle von „Das Herrenhaus . . . jammer!“ bis „die Gehege der Österreichs“ des Artikels: „Billiger Patriotismus“ nach §§. 491 und 496 St. G. und Art. V. des Geheges vom 17. Dezember 1862, Nr. 8. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Linz hat mit dem Erkenntnis vom 10. Oktober 1903, Nr. 50/3, die Weiterverbreitung der Nr. 41 der Zeitschrift: „Zinger fliegende Blätter“ vom 11. Oktober 1903 wegen der Stelle von „Na, die Erzellenz“ bis „Orden bereuen!“ des Artikels: „Zinger Tratsch“ nach §. 64 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Marburg hat mit dem Erkenntnis vom 11. Oktober 1903, Nr. VI. 16/3, die Weiterverbreitung der Nr. 81 der Zeitschrift: „Südsteirische Presse“ vom 10. Oktober 1903 wegen des ganzen Artikels: „Notariat in Marburg“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnis vom 12. Oktober 1903, Nr. V. 11/3, die Weiterverbreitung der Nr. 41 der Zeitschrift: „Nasa Sloga“ vom 8. Oktober 1903 wegen der Stelle von „Posli su traziti“ bis „u slovenskej okolici“ des Artikels: „Tko podupire irredentase“ nach §. 300 St. G. verboten.

Зл. 237. [8437]

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das f. f. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit Erkenntnis vom 13. Oktober 1903, Nr. XXXV. 97/3, auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Druckchrift mit dem Titel „Aufforderung“ zur Gänze das Vergehen nach §. 516 St. G. begründe und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckchrift ausgesprochen, die von der f. f. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 487–489 St. P. O. bestätigt und gemäß nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der vorfindlichen Exemplare erkannt.

Wien, am 13. Oktober 1903.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das f. f. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit Erkenntnis vom 13. Oktober 1903, Nr. XXXV. 98/3, auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Druckchrift mit dem Titel „Bescheinigung“ zur Gänze das Vergehen nach §. 516 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckchrift ausgesprochen, die von der f. f. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme gemäß §. 487–489 St. P. O. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der vorfindlichen Exemplare erkannt.

Wien, am 13. Oktober 1903.

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnis vom 12. Oktober 1903, Nr. VII. 24/3, die Weiterverbreitung der Nr. 232 der Zeitschrift: „Slovenec“ vom 8. Oktober 1903 nach §. 63 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 13. Oktober 1903, Nr. IX. 133/3, die Weiterverbreitung der Nr. 9 der Zeitschrift: „Il Figaro“ vom 9. Oktober 1903 wegen der Stelle von „Ma come diamine“ bis „a, moretti! trucca-

ti“, von „Ecco perche“ bis „di sfacelo camorrista“ des Artikels: „28 ottobre“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 13. Oktober 1903, Nr. I. 154/3, die Weiterverbreitung der Nr. 24 der Zeitschrift: „Nase Pravo“ vom 10. Oktober 1903 wegen der Stelle von „Nezaplaene pohledavky“ bis „suverinai stat“ des Artikels: „Historicka vzpominka“; von „neb velkostek“ bis „smyslenim“ des Artikels: „Ein deutscher Fürst Ad. J. Schwarzenberg“ nach §. 63 und 64 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnis vom 12. Oktober 1903, Nr. 24/3, die Weiterverbreitung der Nr. 11 der Zeitschrift: „Omladina“ vom 8. Oktober 1903 wegen der Epigramme Hüblichs: „Perfectibilis fidei catholicae“ von „Oj, raduj se“ bis „jitrnice“; „Selsky“ von „Farar dela“ bis „chleba“; „Erdengötter“ von „Vidim“ bis „policii“ nach §§. 303 und 122 a St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 13. Oktober 1903, Nr. 41/3, die Weiterverbreitung der Nr. 81 der Zeitschrift: „Egerer Nachrichten“ vom 10. Gilbharts 1903 wegen der Stellen von „Leider aber herrscht“ bis „Schwerter gestanden wären“; von „Die kleine Erzellenz ist“ bis „Koffuth abgefeht hat“ und von „Weil man nicht“ bis „Einfang zu bringen“ nach §. 63 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 13. Oktober 1903, Nr. 42/3, die Weiterverbreitung der Nr. 81 der Zeitschrift: „Gallensau-Königsberger Volkszeitung“ vom 10. Gilbharts 1903 wegen der Stellen wie bei „Egerer Nachrichten“ nach §. 63 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 13. Oktober 1903, Nr. 43/3, die Weiterverbreitung der Nr. 81 der Zeitschrift: „Grasliher Nachrichten“ vom 10. Gilbharts 1903 wegen der Stellen wie bei „Egerer Nachrichten“ nach §. 63 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 13. Oktober 1903, Nr. 44/3, die Weiterverbreitung der Nr. 81 der Zeitschrift: „Neudeker Nachrichten“ vom 10. Gilbharts 1903 wegen der Stellen wie bei „Egerer Nachrichten“ nach §. 63 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Kuttenberg hat mit dem Erkenntnis vom 13. Oktober 1903, Nr. 8/3, die Weiterverbreitung eines Flugblattes mit der Aufschrift: „Zrazenemu porobenemu ceskemu lidu“ das mit dem Worten „tristaleta nenavi-t“ beginnt, mit den Worten „stopravni socialista“ endet und die Angabe des Druckortes sowie die Namen des Druckers und Verlegers nicht enthält nach §§. 58 b, 63 und 64 St. G. verboten.

Зл. 238. [8438]

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnis vom 14. Oktober 1903, Nr. 59/3, die Weiterverbreitung der als Flugblatt verstreuten Druckchrift: „Zrazenemu porobenemu ceskemu lidu“ nach §. 58 a, b, c St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnis vom 14. Oktober 1903, Nr. 34/3, die Weiterverbreitung der Nr. 41 der Zeitschrift: „Nordmährische Rundschau“ vom 11. Oktober 1903 wegen des ganzen Artikels: „An die Vampyre der Erblichkeitserei“ nach §. 303 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Zara hat mit dem Erkenntnis vom 12. Oktober 1903, Nr. 14/3, die Weiterverbreitung der Nr. 81 der Zeitschrift: „Narodni List“ vom 10. Oktober 1903 wegen des Artikels: „Nasi dopisi csebiti“ in der Stelle von „Ako promisljmo“ bis „prava ni zakona“ nach §. 300 St. G. verboten.

Зл. 239. [8459]

Das f. f. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 15. Oktober 1903, Nr. IX. 134/3, die Weiterverbreitung der Nr. 9068 der Zeitschrift: „L'Indipendente“ vom 12. Oktober 1903 wegen der Stelle von „Come non bastasse“ bis „sarebbe chiamato a garantirlo“ des Artikels: „L'enorme mezza!“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Pressgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnis vom 15. Oktober 1903, Nr. 25/3, die Weiterverbreitung der Nr. 82 der Zeitschrift: „Brüxer Zeitung“ vom 14. Oktober 1903 wegen des Artikels: „Deutsche Hausfrauen, Achtung“ von „der Kolonialwarenhändler“ bis „Berrat zu üben“ nach §. 302 St. G. verboten.

Kuratele.

L. cz. L. 8/3 (3) [8162 2–3]
Nad Dyonizem Czornym zawiesza się kuratele z przyczyny marnotrawstwa a kuratorem jego mianuje Andrija Osadezuka z Paniowiec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielnica, dnia 14. lipca 1903.

L. cz. P. III. 165/3 (2) [8230 2–3]
Sara Zeiner ze Stryja została uznana umysłowo chorą.

Kuratorem jej ustanowiono Herscha Zeimara ze Stryja.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Stryj, dnia 25. lipca 1903.

L. cz. L. 6/3 (4) [8389 2–3]
Paraszkę z Ławruków Borodajluk z Kut starych uznano marnotrawczynią, kuratorem ustanowiono Hrycka Ławruka, rolnika w Kutach starych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kuty, dnia 4. czerwca 1903.

L. cz. L. 6/3 (7) [8391 2–3]
Petro Polatajko z Nadwórnej został uznany umysłowo chorym.

Kurator Hryhor Polatajko z Nadwórnej.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Nadwórna, 15. września 1903.

L. cz. L. 3/3 (3) [8511 2–3]
Nasieję Czepyha z Kobak uznano marnotrawczynią, kuratorem ustanowiono Iwana Czepyhę z Kobak.

C. k. Sąd powiatowy.
Kuty, dnia 6. kwietnia 1903.

Rozmaite obwieszczenia.

[8477 3–3]
Obwieszczenie.
Pp. adwokaci DDr. Leszek Majewski z Niemirowa i Mayer Izrael Allerhand z Kolomyi zamierzają przesiedlić się, a to pierwszy do Lubaczowa a drugi do Żydaczowa.
Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, dnia 19. września 1903.

L. cz. Prez. 19.409. [8478 3–3]

Obwieszczenie.
C. k. Wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że pan Jakób Bilewicz reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 14. sierpnia 1903 l. 8946 notaryuszem w Dynowie zamianowany, złożony dnia 13. października 1903 przysięgę służbową urządowanie swe rozpocząć winien.

Lwów, dnia 16. października 1903.

L. cz. T. 59/3 (1) [8406 3–3]

Na wniosek Jeneralnej reprezentacji we Lwowie c. k. uprzyw. aust. Feniksa we Wiedniu przez adw. dra Feilexa we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacji weksla z daty Zaleszczyki dnia 17. maja 1894 na 750 złr. opiewającego, dnia 31. października 1894 płatnego przez Jakóba Pohoryllesa wystawionego a przez Kajetana Mandyczewskiego akceptowanego.

Posiadacza weksla wzywa się, aby zgłosił się ze swoimi prawami w przeciągu dni 45 licząc od ostatniego ogłoszenia tego edyktu w urzędowym dzienniku Gazyety Lwowskiej, ileż po bezskutecznym upływie tego terminu weksel ten za umorzony uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział VII.

Lwów, dnia 1. października 1903.

G. Zl. T. 44/3 (2) [8404 3–3]

Auf Ausuchen der Firma Marienberg et Weiss in Wien wird hiemit das Amortisierungsverfahren bezüglich des angeblich in Verlustgerathenen von der Patentin ausgestellten von Zygmunt Ratter von Jordan in Wojnicz bei Tarnów acceptirten am 27. Dezember 1903 fälligen in Wojnicz zahlbaren Wechsels ddo. 30. Juli 1903 über 730 K. 68 H. eingeleitet.

Der Besitzer des obbecamten Wechsels wird aufgefordert seine Rechte binnen 45 Tagen vom Verfallstage beim hiesigen Gerichte anzumelden widrigenfalls der erwähnte Wech-

sel nach Ablauf dieser Zeit für unwirksam erklärt werden würde.

K. k. Landesgericht, Abtheilung VI.
Krakau, am 16. September 1903.

L. 137.413

OBWIESZCZENIE

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5 października 1903 l. 44.276.
Egzamin autoryzacyjny dla techników asekuracyjnych.

Stosownie do postanowień rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych i c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty z 3 lutego 1895 Dz. u. p. nr. 23 o autoryzacji techników asekuracyjnych, podaje się niniejszem do wiadomości, że ustanowiona przy Ministerstwie spraw wewnętrznych komisja egzaminacyjna przedsięwzięcie w połowie listopada 1903 egzamina kandydatów, którzy ubiegają się o autoryzację jako technicy asekuracyjni.

Kompetenci o przypuszczenie do złożenia egzaminu w tym terminie mają wnieść należycie ostemplowane i udokumentowane podania najdalej do dnia 1 listopada 1903 do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych. Podania należy stosownie do §. 3 powołanego rozporządzenia udokumentować:

1. certyfikatem przynależności lub innym dowodem austriackiego obywatelstwa państwowego;
2. dowodem własnowolności (metryką urodzenia, ewentualnie dekretem upewnoletnienia);
3. świadectwem moralności, wydanem przez miejscową władzę policyjną;
4. świadectwem ukończonej szkoły średniej;
5. dowodem, że kandydat słuchał na Uniwersytecie wykładów wyższej matematyki;

6. wiarogodnem poświadczeniem, że i jak długo kandydat samoistnie albo w publicznym urzędzie albo w służbie przy jakim zakładzie ubezpieczeń zajmował się wykonywaniem robót techniczno-asekuracyjnych.

Oznaczenie dni egzaminu dla poszczególnych kandydatów przypuszczonych do egzaminu nastąpi przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej.

Z c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych.
Lwów, dnia 17. października 1903.

L. cz. C. 301/3 (1) [8582]

Przeciw Aleksandrowi Steinowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Tuchowie przez Dawida Kohanego i spół. pozew o 788 kor. 11 hal. zpu.

Na podstawie pozwu wyznaczono ustną rozprawę na dzień 26. października 1903 na godzinę 9 rano w tut sądzie biurze Nr. 8.

Celem strzeżenia praw Aleksandra Stein ustanawia się p. Kazimierza Goyckiego c. k. notaryusza w Tuchowie kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie wyżej wymienionego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Tuchów, dnia 22. października 1903.

L. cz. C. I. T. 237/3 (1) [8573 1–3]

Przeciw nieobecnemu Józefowi Karwackiemu z Horpina wniósł Tomko Karwacki z Horpina skargę o własność 1/8 whl. 151–688 księgi Horpina.

Rozprawa odbędzie się 2 listopada 1903 godziną 4. po południu biuro I.

Ustanowiony dla strzeżenia praw powołanego kuratorem Fedko Karwacki Mikołajów z Horpina będzie go zastępował, dopóki się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kamionka str., 29. września 1903.

Firmy.

L. cz. Firm. 727. Stow. l. 117/45 [7716 3–3]

O g ł o s z e n i e.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Escompte- und Creditbank, reg. Genossenschaft mit beschränkter Haftung in Czortków (bank eskomptowy kredytowy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Czortkowie)“, że na walnem zgromadzeniu dnia 9. czerwca 1903 uchwalono zostało rozwiązanie i likwidacja stowarzyszenia i że likwidatorami zamianowanymi zostali dotychczasowi członkowie dyrekcji Josef Goldberg i Seida Weiser, obaj kupcy, w Czortkowie zamieszkalni.

Wierzycieli stowarzyszenia wzywa się, aby się u niego zgłosili.

C. k. Sąd obwodowy,

Oddział II.

Tarnopol, dnia 1. września 1903.

L. cz. Firm. 225. Stow. II. 760. [7629 2-3]

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo eskontowe i oszczędności w Ropczycach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką”, że na podstawie uchwały, powziętej na walnem zgromadzeniu, odbytem w dniu 10. listopada 1902, stowarzyszenie to rozwiązane zostało, zarazem wzywa się wierzycieli, aby roszczenia swe do stowarzyszenia na ręce Leiba Islera w Ropczycach, jako dotychczasowego dyrektora, zgłosili.

C. k. Sąd obwodowy,
Oddział IV.
Tarnów, dnia 28. lipca 1903.

L. cz. Firm. 1422 stow. II. 122 [8486]

Wykreślono z rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych firmę „Związek galicyjskich kupców trzody chlewnej, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną

odpowiedzialnością”, gdyż takowe przestało istnieć.

C. k. Sąd kraj. jako handl. Oddział IV.
Lwów, dnia 8. października 1903.

L. cz. Firm. 1037. Poj. II. 69 [8437]

Wykreślenie firmy.
Wykreślono w rejestrze dla firm pojedynczych.

Siedziba firmy: Lwów.
Brzmienie firmy: Franciszek Frankowski.

Przedmiot przedsiębiorstwa: rzeźnictwo.
Z powodu śmierci właściciela i rozwiązania interesu.

Data wpisu: 1. września 1903.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy.
Oddział IV.
Lwów, dnia 1. września 1903.

Doniesienia prywatne.

Do lektury francuskiej i angielskiej polecam codziennie

Le Journal, Le Figaro, Fin de siècle, Dally Chronicle jakoteż tygodniki humorystyczne

St. Sokołowski,
Biuro dzienników i ogłoszeń Lwów,
Pasaż Hausmana 9.

Pracownia kuśnierska

Józefa Munda

Lwów, Rynek I. 25. I. piętro (oficyny)

poleca się

do wyrobu futer wszelkiego rodzaju, męskich, damskich i dziecięcych, z rękawków, kołnierzy, czapek, boa i t. p.

po najtańszych cenach.

Specjalny wyrób serdaków.

!! Czyszczy, farbuje i odnawia futra !!

Album biograficzne

zasłużonych

Polaków i Polek

wieku XIX.

nowy egzemplarz, tom I. i II. w eleganckiej oprawie płóciennej czerwonej ze złożonemi brzegami do nabycia za 20 złr. Wiadomość w biurze dzienników St. Sokołowskiego, Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Główna wygrana 50 000 kor!!!
Loteryja kolejowa

„FLUGRAD,,

Główna wygrana: 50.000 kor.

1 wygrana po	5000 koron
1 „ „ „	1000 „
6 wygranych „	500 „
20 „ „ „	150 „
70 „ „ „	100 „
100 „ „ „	30 „
800 „ „ „	10 „
9000 „ „ „	5 „

9999 wygranych 125.000 kor.

Wszystkie wygrane wypłaca się za potrąceniem 10% w gotówce.

Cena losu 1 Korona

6. losów 5. koron 50. hal.

11. losów tylko 10. koron.

Losy mają tekst polski. Dwa dni po ciągnięciu otrzymuje kupujący wykaz ciągnięcia pocztą bezpłatnie.

!! Ciągnięcie nieodwołalnie 5 grudnia 1903 !!

Losy do nabycia: w kantorach wymiany burań loteryjnych, trafikach i t. d. lub

w Kantorze wymiany Braci Eibenschütz Kraków, Rynek główny 5

Gramofony oryginalne również inne wyroby sprzedaje po najtańszych cenach także i na spłaty miesięczne. Na składzie zawsze największy wybór płyt po cenach znacznie niższych. Wszelkie reparacje uskuteczniłam jak najrychlej. Zlecenia z prowincji odwrotną pocztą.

Sykstuska 12.

JAKÓB KAHANE

destawca dla c. k. urzędników państwowych. Lwów.

Tygodnik Mód i Powieści

Pismo ilustrowane dla Kobiet

we Lwowie 3 K. z przesyłką 3 K. 60 h. kwartalnie 3 K., pocztową 3 K. 60 h.

Tygodnik Mód i Powieści помеща: powieści, nowele, sprawozdania, krytyki literackie, artystyczne i teatralne, korespondencje, kroniki tygodniowe i t. d. W każdym numerze dział praktyczny p. t.:

Poradnik dla Kobiet obejmujący rady i wskazówki z dziedziny higieny, pedagogiki, gospodarstwa domowego etc.

Co tydzień rycina kolorowana Mód Paryskich

nie zależnie od stałego dodatku z wzorami mód i robót kobiecych. Co miesiąc WIELKA TABLICA Z KROJAMI i korespondencja z Paryża. Kilka razy do roku

Formy z bibułki.

Redaktor Jan Skiński.

EKSPEDYCJA: Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Do naszych czytelników!

12 tomów DZIEŁ SIENKIEWICZA

(tom miesięcznie)

które w ciągu 1903 roku obejmują między innymi prace Sienkiewicza także

KRZYŻAKÓW

otrzymuje bez żadnej dopłaty każdy prenumerator

„TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO”.

Dziela Sienkiewicza wychodzą w nowym wydaniu wyjątkowo dla prenumeratorów Tygodnika i obejmują całą twórczość tego autora, stanowią kompletną wspaniałą cenną bibliotekę Sienkiewiczowską.

Prócz tego

4 PREMIA ARTYSTYCZNE,

odbijane przeważnie kolorami i nadające się do oprawy.

Niezależnie od tego rozszerza Tygodnik działy: beletrystyczny, historyczny, społeczno informacyjny z rubryką odkryć i wynalazków, artykuły wstępne, krytyki literacko-artystyczne z rubryką o sztuce stosowanej i t. d.

Prenumeratę przyjmuje:

Główna ekspedycja TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO

we Lwowie, Pasaż Hausmana 9,

oraz wszystkie Księgarnie i Kantory pism.

Warunki prenumeraty „Tygodnika Ilustrowanego” razem z 12 tomami dzieł Henryka Sienkiewicza i dodatkiem powieściowym w arkuszach:

we Lwowie:

Kwartalnie	6 kor. 80 hal.
Półrocznie	13 kor. 60 hal.
Rocznie	27 kor. 20 hal.

w Galicji i na Bukowinie z przesyłką pocztową:

Kwartalnie	7 kor. 20 hal.
Półrocznie	14 kor. 40 hal.
Rocznie	28 kor. 80 hal.

Pragnący otrzymać Dzieła Sienkiewicza w bardzo pięknej oprawie (z portretem Sienkiewicza na okładce) dopłacają za tom tylko 40 hal., t. j. kwartalnie za 3 tomy 1 kor. 20 hal., półrocznie za 6 tomów 2 kor. 40 hal., rocznie za 12 tomów 4 kor. 80 hal.: należytość tę prosimy nadsyłać razem z prenumeratą.

Pierwsze 48 tomów Sienkiewicza, z lat ubiegłych, mogą nabywać nowi prenumeratorowie za dopłatą 52 kor., w oprawie 71 kor. 20 hal. Ozdobne okładki do oprawiania półrocznych kompletów „Tygodnika” można nabywać w cenie 3 kor. 20 hal.; bez przesyłki i opiewania.

Komplet 48 pierwszych tomów Henryka Sienkiewicza może być nabywany po 12 tomów, za nadpłatą w 4 ratach po 13 kor. za tomy bez oprawy, zaś po 17 kor. 80 hal. za tomy w oprawie.

Numerary okazowe i prospekty wysyła gratis Główna ekspedycja „Tygodnika” we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.

Zaproszenie do przedpłaty na

1903 r.

Rok V-ty.

NOWOŚCI MUZYCZNE

Miesięcznik nutowy na fortepian z bezpłatnym dodatkiem literackim.

Czasopismo zamieszcza wybór najładniejszych utworów salonowych i do tańca, daje rocznie nut wartości przeszło 25 rub.

Zadaniem wydawnictwa jest rozwój twórczości swojskiej muzy, w tym celu redakcja ogłosiła 2-gi konkurs muzyczny im. Konst. ks. Lubomirskiego dla Polskich kompozytorów na utwory fortepianowe, przeznaczając na nagrody 500 rub., z terminem nadsyłania rękopisów do dnia 31. października 1903 r.

Na treść numerów w kwartale I. złożyły się a) utwory na fortepian: Lubomirski ks. Konst. „Romans”, Maliszewski W. „Marzenie” nagrodz. na konkursie, Paderewski I. „Kolysanka” z opery Manru (układ L. Ch.), Skrzydziewski I. „Wspomnienie”, Sokołowski M. „Canzonetta”, Stojowski Z. „Dumka”, Wierchleyski R. „Mazurek”, Crescenzo C. „Powodzenia” Polka, Douvernoy A. Tańce Indyjskie i Marsz religijny z baletu „Bachus”, Koczaw-Kowarzowicz „Perły Albany” Walec; b) do śpiewu: Jarecki H. „Oda do młodości” kantata na chór męski, Karłowicz M. „Nie płacz nademną” i Szczepkowski I. „Krakowiak”; c) w dziale literackim: artykuły fachowe, sprawozdania ze sceny i estrady, korespondencje, obszerna kronika muzyczna i t. d.

Prenumerata rocznie 5 rub., z przesyłką pocztową 6 rub., półrocznie i kwartalnie w tym stosunku. Numer pojedynczy 60 kop.

UWAGA: Abonentowi rocznie otrzymują jako premium bezpłatne 3 poprzednie zeszyty nut wartości 5-6 rub.

Adres Redakcji: Warszawa, Warecka 15. Agentura dla Galicji we Lwowie u St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmana 9.

Redaktor i wydawca: Leon Chojewski.

Na wszystkie

bez wyjątku PISMA CODZIENNE miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE, ILLUSTRACJE ARTYSTYCZNE, MODY, ŻURNALE, przyjmuje prenumeratę z dostawą w miejscu lub wysyłką na prowincję po cenach redakcyjnych - - - - -

Agencja dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego

== Lwów, Pasaż Hausmana 9. ==

== Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej. ==

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym
petitem 4 halerzy.

Dyktaryusz lat 18, z chwalebne świadectwem pięcioletniej służby sądowej, poszukuje posady w jakimkolwiek Urzędzie. Pošte restante lit. M. K. Komarno.

Wyższe wykształcenie dla Pań Literaturo i języki: francuski, angielski, niemiecki; historia sztuki; historia filozofii i socjologia. Dr. Felicya Nossig, ul. Ossolińskich 11, I. podwórce, III. schody, 2-gie piętro.

Handydat notaryalny szuka posady. Warunki nader przystępne. Zgłoszenia: „Koneypient“ ul. Węgierska 85 Przemysł

Domocznik księgarski lub panna obczajomieni dokładnie z prowadzeniem dziła czasopism, znajdują stałą posadę. Oferty pod „W. Z. Księgarńia“, Biuro dzienników, Pasaż Hausmana Nr. 9 Lwów.

Wymagania

z polskiego na niemieckie i z niemieckiego na polskie, wykonuje zupełnie dokładnie wiernie akademik. Adres w biurze Płonna.

U Troczyńskiego we Lwowie

ulica Fredry

funt najwybredniejszych cukrów

deserowych	80 ct.
poradek	60 "
karmelków	40 "
herbatników	80 "
czekoladek	1 zł. — "

Sadzonki szparagów

3-letnie silne, najlepszego gatunku

100 sztuk 3 kor.

Zamówienia na adres Biura dzienników,
Lwów, pasaż Hausmana 9.

FILIP POSCHINGER

Fabryka broni
w Ferlach (Karyntya)

odznaczona wielu wyszczególnieniami i medalami, jakoteż złotym krzyżem za usługi z koroną, poleca znakomicie wyrobioną broń, ostrzeżoną w c. k. zakładzie probierczym po niższej cenie. — Za dokładną robotę i dobre strzały ręczy. — Cenniki bezpłatnie.

Pierwsza krajowa fabryka wyrobów z papieru

S. W. NIEMOJOWSKIEGO

Lwów, Gmach hr. Skarbka

(dawne sale sejmowe)

poleca

Koperty, papiery listowe, tutki i bibulki cygaratowe i t. p.

Do nabycia w sklepie przy pl. Maryackim 1. 8, oraz w innych handlach papierowych we Lwowie i na prowincyi.

Cenniki i wzory wysyła się odwrotnie.

PIGUŁKI BLANCARD'A

NA JODZIE ŻELAZA NIEZMIENNYM

POTWIERDZONE PRZEZ AKADEMIE MEDYCZNĄ W PARYŻU

Pomyślnie skutkują w Bładozce, Niedokrwistości, Bładości oery, w Syfilis organicznej, w Lymfatyzmie i we wszystkich chorobach spowodowanych zarodkiem skrofulicznym (nabrzmienia, strum, wole na szyi, etc.).

Doza: 2 do 6 Pigułek dziennie. — BLANCARD & Co, 40, rue Bonaparte, PARIS.

We Lwowie w aptekach pp.: Mikolasch, Wewiórskiego i Ruckera. W Krakowie w aptekach pp.: Redyka, Wiszniewskiego i Mikuckiego

PORTRETY

z każdej fotografii repr. sposobem

kredkowym

w artystycznym wykonaniu

wierne oryginałowi w formacie

Cena wraz z passepartout: 8 koron,

z ramami i szkłem 15 koron,

w ozdobniejszych ramach 20 koron.

Zlecenia wraz z fotografią nadsyłać należy:

Biuro dzienników Sokołowskiego

LWÓW, Pasaż Hausmana 9.

Fotografie zwraca się nieuszkodzone.

Wyroby krajowe

PIERWSZORZĘDNY ZAKŁAD KRAWIECKI
NA ZAMOWIENIA

Związek handlu-przemysłowy

KATOLICKICH KRAWCÓW

KRAKOWIE

ul. Floryńska 7

FILIA:

we LWOWIE

pl. Halicki 7.

SKŁADY

SUKNA

KAMGARNÓW

SZEWIOTÓW

wyrabia na zamówienie najwykwintniejsze ubrania

Posiada na składzie gotowe ubrania własnego wyrobu (krajowego).

Garnitury marynarkowe po 30 złr., 25 złr., 20 złr., 15 złr., 10 złr. || Palta po 50 złr., 40 złr., 35 złr., 25 złr., 20 złr., 15 złr.
Garnitury surdutowe po 35 złr., 30 złr., 25 złr., i t. d. i t. d. || Ulstry po 25 złr., 20 złr., 16 złr.

Wielki Skład materiałów krajowych i angielskich
Lwów, pl. Halicki 1. 7, (Centralna kawiarnia).

Osobom, które na
kredyt nie reflektują
udzielamy 4% opustu

Specyalny

Osobom, które na
kredyt nie reflektują
udzielamy 4% opustu

Skład dywanów

pod firmą

MAGASIN „AU PRIX FIXE“

Lwów, ul. Halicka 1. 16.

Poleca wielce szanownej P. T. Publiczności olbrzymi wybór przeróżnych gatunków dywanów, portjer, franek, chodników, linoleum, cerat, kap na stoły i łóżka, kołder, koców do podróży, der na konie, tudzież rozmaitych przedmiotów dekoracyjnych po nader niskich cenach. — Szczególną senzację wzbudzają nasze prawdziwe dywany perskie, smyrneńskie i oryentalne, które w drodze okazji po bajecznie niskich cenach nabyć można.

Ulgi w spłatach wedle umowy
bez podwyższenia cen.

Ulgi w spłatach wedle umowy
bez podwyższenia cen.

Cenniki na żądanie gratis i franco.

Zaproszenie do przedpłaty na:

PRZEMYSŁOWIEC

Tygodnik popularny dla spraw techniki, przemysłu i handlu

Redaktor naczelny: Inżynier cywilny Edmund Libański.

Redakcja: Lwów, ul. Kopernika 1. 19.

ADMINISTRACYA: Biuro dzienników Sokołowskiego, Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Prenumerata wynosi: w Austrii: miesięcznie K. 1.20, kwartalnie 3.50, rocznie 14.—. W Niemczech: kwartalnie Mr. 3.50, rocznie 14. W Królestwie Polskiem: rocznie rubli 6.—.

Wychodzi w każdą sobotę rano.

Ogłoszenia (inseraty) od miejsca wiersza jednej szpalty drobnym drukiem (petit) 40 hal.

Numer pojedynczy 40 hal.

Prenumeratę „Przemysłowca“

nadsyłać należy do Administracyi Biura
dzienników

i ogłoszenia

Sokołowskiego, Lwów.

Pasaż Hausmana 1. 9.

Nowość!**Nowość!****Kawa palona**

z własnego parowego palenia codziennie świeżo palona!

Kawa palona ściśle według zasad higieny, zapomocą gorącego powietrza — znakomita w smaku i aromacie — codziennie świeżo palona!

1/2 kilo kawy palonej Melange Nr. I. — zł. 70 ct.

Nr. II. — „ 90 "

Nr. III. 1 „ 10 "

Nr. IV. 1 „ 20 "

Melange cesarska Nr. V. 1 „ 40 "

Kawa palona za pomoca gorącego powietrza posiada zalety iż: zachowuje znakomitą aromę, czysty delikatny smak, największą wydajność, z tej przyczyny znacznie tańsza w użyciu aniżeli kawy palone w inny sposób.

Kawa palona pakowana w woreczkach pergaminowych w wadze 1, 1/2, 1/4 i 1/8 kilo.

Poleca handel herbaty i kawy

EDMUNDA RIEDLA

we LWOWIE,

ul. Teatralna 3, naprzeciw Katedry.